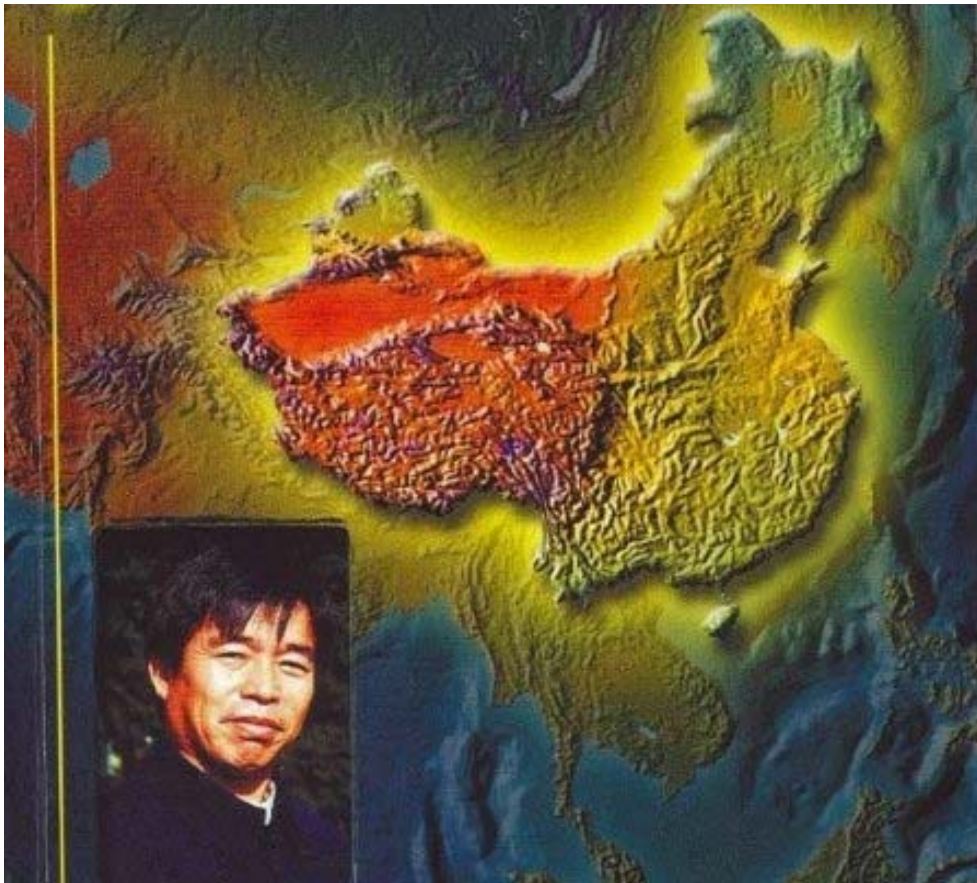

Taevaline mees

Sisukord

Sissejuhatus	3
“Mine läände ja mine lõunasse”	4
Tule koju - Jeesus armastab sind.....	6
Võimatu palvesoov: Piibel	8
Esimene reis läände ja lõunasse	10
Tagakiusu, ärkamist ja avalikustamist	12
Ära ole Juudas	14
Arreteerimisi ja põgenemisi	17
Jälle paos - ”Peetruse Jumal on sinugi Jumal”	19
“Pööra oma pilk Jeruusalemma poole”	21
Uute raskuste ees.....	23
Taevaline mees.....	25
Tagakiusu ja piinamisi	27
Algab paast.....	29
Terasväravad avanevad pea.....	31
Kiusatuses	33
Tasast kannatamist kurjuse keskel	35
Külaskäik ja paastu lõpp	37
Yun'ile sündis poeg - Iisak	40
Töölaagrisse - seejärel vabadusse	41
Uus ülesanne: tööriist ühtsuseks	43
Terasväravad avanevad	45
Põgenemine Hiinast	48
Kommunism ei või kunagi hävitada unelmat.....	50
Kolm teed läände ja lõunasse	52
Mida meie saame teha?	53
Haiged paranevad.....	56
Lõppsõna	57

Sissejuhatus

Juba rohkem kui sada aastat tagasi reisisid lääne misjonärid Hiina. Nad kohtasid kohalike elanike vastuseisu, võitlesid armetu vaesusega, nägid palju vaeva et ära õppida võõras keel ja pidid palju kannatama oma usu pärast. Paljud neist maksid selle eest kõrgeima hinna, eluga.

Pisaraid külvates ei aimanud nad ise, et suured rahvahulgad astuvad kord aastaid hiljem Jumala riiki. Tänapäeva Hiina ärkamist peetakse kõige laiemale vaimulikuks löikuseks pärast Apostlite tegude aegu. Hiina kristlased korjavad rikast vaimuliku löikust rõõmuga (Ps 126:5-6).

Mõned läänemaailma misjoniorganisatsioonide juhid ootavad veelgi Hiina uste avanemist, et lääne saadikud võiksid tulla tagasi jätkama seda tohutu suurt vaimuliku tööd rahvaste keskel. Mina usun et see võimalus on juba möödas.

Uus alanud aastatuhat on toonud kaasa dramaatilisi muutusi, sest omad misjonärid valmistuvad juba minema teistesse maadesse. Tuhanded Hiinlased on saanud jumaliku kutse minna evangeliseerima maailma. Nad on juba nüüd valmis minema, kuna neid on puhastatud ja karastatud pöörastes tagakiusudes ja poliitilises vastupanu tules. See ei ole midagi uut - üle saja aasta on Jumal ette valmistanud Hiina kogudusi selle aja jaoks. Neil on taevalik kutse viimaks evangeeliumi maailma budistlikele, hindu ja islami aladele.

"Taevaline mees" on selle misjoninägemuse esirinnas. Ta on teise põlvkonna kristlane, kelle ema pöördus ristiusku norralasest misjonäri tunnistuse kaudu. Ta külastab läänemaid tänades külvatud seemnest, pioneeridest- misjonäridest, nende andumuse eest. Ta teeb väljakutse tänapäeva kristlastele seista õlg- õla kõrval koos hiinlastest vendade ja õdedega maailma evangeliseerimisel. Meie tööks on viia evangeelium läbi kõige vähem evangeliseeritud maailmakolgaste "tagasi Jerusalemma", nii nagu nad on seda tabavalt väljendanud.

See raamat pakub väljakutset ja süütab Sind. Võib- olla Sa võpatad lugedes piinamistest ja tagakiusust, mida Hiina kogudused peavad kannatama tänapäeval.

Loodetavasti innustud seisma hiinlastest usuvendade ja -õdede kõrval toetades neid gigantses ülesandes viia evangeelium tagasi nende Jerusalemma.

Dale R. Hiscock
juhataja, Asian Outreach Canada,
Asialink Network osakond
"Püsiva muutuse poole"

“Mine läände ja mine lõunasse”

Peaaegu kümne aasta jooksul tegutsenud etteaimamatud punakaartlased, kelled riigijuht Mao Tse-tung oli lahti päästnud, tegid tohutut hävitustööd kogu Hiinas. Majanduslik ja poliitiline kaos valitses kõikjal, kõikides raamatuteski. Inimesed elasid raskustes ja toidunappuses ja keegi ei teadnud, mis võis juhtuda järmisel hetkel. Kuid rahvas oli juba harjunud sellega enne ja ka pärast seda kui Mao sai 1949 a. riigi etteotsa. Üleujutused, põuad ja eriti kriminaalsete grupeeringute, maaomanike ja valitsustöötajate võimuvõitlused olid täiesti tavalised nähtused. Hiina rahvas oli elanud vapustuste keskel aastasadu.

Ühel õhtul 1975. a. oli kell juba kümme õhtul ja selle Kesk- Hiina väikelinna rahvas oli juba heitnud magama. Nii kui suuremale osale hiinlastest oli kombeks, oli neilgi pikk füüsilisest tööst väsitav päev seljataga ja nad ootasid tihti õhtu saabumist, et võiksid lõpuks pääseda natukesekski puhkama.

Seitsmeteistaastane Yun oli ka juba läinud voodisse. Oma harjumuse kohaselt oli ta enne magamaminekut pikalt palvetanud. Ta veetis palju aega palvetades ja lugedes Piiblit, seda kallist kingitust, mille ta alles oli saanud. Yun oli selles ümbruses neist vähestest, kel oli oma Piibel. Ja see viis, kuidas ta selle sai, oli pannud kristlasi väga imestama. See raamat oli talle äärmiselt kallis. Kogu päeva kandis ta seda endaga kaasas, nii tööl kui ka kodus. Ta võttis selle isegi voodisse kaasa ja pani rinna peale. Yun mitte ainult ei lugenud Piiblit, vaid õppis pikki osasid ka pähe, näiteks Matteuse evangeeliumi ja Apostlite teod. Ta ootas kannatamatult seda aega et Jumal saadaks teda tunnistama Jeesusest Kristusest.

Sel õhtul kui ta just oli jõudnud panna pea padjale, tõusis ta äkki istuma ja kargas voodist välja, jooksis vanemate juurde, kes ei olnud veel magama jäänud ja küsis emalt:

-Kas sa kutsusid mind? Kas sa vajad mind?

-Ei, miks sa nii arvad? vastas ema.

-Aga kes siis mind nimepidi kutsus? imestas Yun üllatunult. Ja kes mind puudutas?

Ema oli hämmastunud samuti kui Yun'gi. Ta kinnitas et ei tema, ega isa ole teda hüüdnud.

Keegi ei ole sind kutsunud. Mine voodisse tagasi ja jää magama, soovitas ema.

Pool tundi hiljem kuulis Yun sama häält uuesti. See kuuldus seekord väga selgesti.

Vend Yun! Sa pead minema läände ja siis lõunasse kuulutama evangeeliumi! Sinust saab minu tunnistaja.

Jälle läks Yun ema juurde rääkima kuuldust. Ema hakkas kartma ja oli mures sellepärast, et ta poja ettekujutusvõime on hakanud teda tugevasti mõjutama. Yun läks tagasi voodi juurde, laskus põlvili ja palvetas:

-Issand, kui see oled Sina, kes mind kutsub, siis räägi mulle, mida Sa tahad. Ma tahan olla Sinu tunnistajaks.

Samal ööl hiljem, umbes kella nelja paiku hommikul, nägi Yun nägemuse. Ta nägi üht vana meest, keda ta oli unes ennegi näinud. Eelmises nägemuses oli ta saanud kallihinnalise Piibli- nii kui selgub kolmandast peatükist, see nägemus läks hiljem täide. Seekord tuli vanamees talle lähedale ja kordas samu sõnu, mida Yun oli kuulnud samal ööl varemgi.

Sa pead minema läände ja siis lõunasse. Sa pead kuulutama evangeeliumi ja olema minu tunnistajaks.

Siis nägemus muutus, ja äkki oli Yun'i silmade ees tohutu suur rahvahulk. Suurest autoriteedist särav vana mees palus teda tunnistada oma usust selle suure publiku ees. Yun jäi hetkeks kõhklema. Siis vanake palus teda palvetada inimmassi keskel oleva naise pärast, kes oli kurja vaimu meelevalla all. Yun hakkas kuulekalt palvetama. Naine heitles nagu

surmavaludes. Pika palvevõitluse tulemusena ta vabanes täiesti deemonist, kes oli tema üle valitsenud.

Kõik, kes seda nägid, olid äärmiselt imestunud. Kuuljate hulgast tuli Yun'i juurde üks noor mees küsima, kas tema on vend Yun. Noormees selgitas, et ta küla vennad ja õed on paastunud ja palvetanud kolm päeva, et vend Yun tuleks nende juurde jutlustama.

Yun küsis, kust kohast on noormees pärit.

-Ma tulen lõunast.

Siis ütles ta oma ja küla nime. Mehe siirus liigutas Yun'i sügavalt, ja ta lubas tulla nende külla järgmisel päeval.

Unest ärkates oli Yun nüüd veendunud, et Jumal on kutsunud teda kuulutama evangeeliumi- nii läänes kui ka idas.

Tule koju -

Jeesus armastab sind

Yun (nimi muudetud) on sündinud Henani maakonnas, mis asetseb Hiina keskosas. Palju norralasest misjonäre töötas seal kuni 1950 aastani. Nad jätsid sügavad vaimulikud jäljed kogu sellele territooriumile, paljud hiinlased õppisid tundma Jeesust Kristust kui Vabastajat.

Võrreldes teiste kohtadega oli Yun'i kodukohas palju kristlasi. Yun'i emagi oli üks neist, keda norra misjonärid juhatasid usu juurde 1940- ndatel aastatel. Kui kommunistid võtsid võimu oma kätte 1949 aastal, siis suurem osa Hiina kristlikest juhtidest vangistati ja mõisteti aastateks vangi või töölaagritesse. Paljud neist tapeti.

Sel ajal oli Hiinas palju igasuseid religioone, aga kõige suurema tagakiusu osaks sai ristiusk. Seda peeti läänemaaailma mädanikuks, mida on vägisi hiinlastele läänest topitud. Selle jutlustajad, misjonärid tembeldati läänemaaailma imperialismi ja koloniaalvõimude agentideks ja uus Hiina ei tahtnud teha mingit tegemist nendega. Nende ägedate muutuste keskel aeti hiina usklikud "põranda alla" nii nad ei saanud enam nautida osadust usklike vahel ega õppida Jumala Sõna. Oli saabunud aeg, mil uskuda avalikult Jeesusesse oli muutunud ohtlikuks.

Yun'i ema ei ütelnud Kristusest lahti, kuid mitmel eri põhjusel tema suhe Jumalaga jahenes. Nii juhtus paljude hiina kristlastega tol ajal.

Yun sündis 1958 aastal, vähem kui kümme aastat pärast seda, kui kommunistid olid oma juhi Mao Tse-tungi juhtimisel rajanud Hiina rahvavabariigi. 1958 aasta oli samuti raske ajajärgu algus hiinlastele. Mao käivitas ühe paljudest katsetest, mille eesmärk oli kaasajastada Hiina. Ta nimetas seda suureks edasihüppeks. Eriskummaliste ideede kaudu juhiti igapäevaelu. Talupoegi julgustati ostma rauasulatusahje, et nad võiksid toota rauda ja terast ning muud toorainet Hiina kasvava majanduselu jaoks. See, ja paljud teisedki tolle aja algatused osutusid täielikuks fiaskoks. Rauda, mida valmistati nendes algelistes sulatusahjudes, oli kasutamiskõlbmatu. Kümned miljonid hiinlased raiskasid kalleid töötunde tegemaks halvakvaliteedilisi ja täiesti väärtusetuid tooteid.

Suur edasihüpe oli tohutu tagasikargamine. Maole kuulekas piiramatu võimuga valitsus nõudis rahvalt suuri ohvreid. Kurb, et rahvas, keda kommunism tahtis vabastada, pidi maksma nüüd raske hinna juhtide utoopilise riigi unelmast.

Suur edasihüpe põhjustas laia näljahäda kogu maal. Yun mäletab kuidas ta väikese poisina kerjas toitu. Ei olnud midagi erakordset selles, kui nägid Henani elanikke rohtu söömas ja puude otsast kaarnaid püüdnud, et elus püsida. Yun'i esimese nelja eluaasta jooksul suri Henani maakonnas umbes kaheksa miljonit inimest nälga.

Kui Yun'il täitis kaheksa aastat, alustas Mao uue julge eksperimendi- kultuurirevolutsiooni. Mao väike punane raamat oli võrdluspilt hiinlase igatsusest pääseda vabaks kõigist ühiskonna pahedest, vanadest ideaalidest, vanast kultuurist, vanadest kommetest ja harjumustest. Miljonid noored, keda tunti kui punakaartlasi, saadeti rahvast vabastama. Vabaduse asemel lisandus piinasid. Koolid ja ülikoolid suleti, ja seegi puudutas väikese Yun'i elu. Ta sai käia koolis vaid kolm aastat.

Kultuurirevolutsioon tähendas endisest veelgi enam survet kristlastele. Kõik kirikud suleti ja kristlastel keelati kogunemised palveks, samuti kõik koosviibimised. Kõikide "valesu" tegevuste vastu pidi võitlema endisest veelgi kindlamalt- ka ristiusk arvati nende sekka. Julma surve ajal ei olnud muud võimalust kui koguneda salaja. Palju inimesi tuli sel ajal usku ja hakkas käima kogudustes.

1974 aastal jäi Yun'i isa väga raskesti haigeks. Ta astma arenes kopsuvähiks, ja haigus levis kõhuõõnde. Arstid olid tema suhtes kaotanud igasuguse lootuse. Seda tüüpi vähihaigus

viis ainult ühe lõpptulemuseni- surmani. Aga vanu rahva uskumisi oli ikka veel järel kohalike elanike hulgas, ja Yuni isa palus küla nõiatohtrit et ta ajaks temast välja vähja vaimu. Yuni isa, kes uskus nõiatohtri võimetesse, oli julgustanud poegagi hakkama posija õpilaseks, nii et temalgi võiksid olla nõiavõimed.

Hiina traditsioonidesse kuulub, et Yun'i sarnased noored mehed oleksid valmis järgima isa soove. Üle kahe tuhande aasta on kungfutsioon raiunud hiinlaste mõistusesse arusaama, mis õpetab neid kuuletuma vanematele ja ühiskonna juhtidele. Nii hakkaski kuueteistaastane Yun õppima nõiakuntsti saladusi.

Isa haigus vaevas igat perekonna liiget. Lisaks toidupuudusele ei olnud neil ka raha. Ema oli juba müünud suurema osa nende varandusest ostmaks ravimeid. Ta teadis et jääb varsti leseks. Hirm valdas teda kui ta mõtles sellele, mismoodi nad võiksid jääda ellu ilma perekonnapeata.

Ühel õhtul Yun'i ema lebas voodis heideldes murepiinadega, suutmata jääda magama, kui selge kõva hää ütles talle:

-Tule koju. Jeesus ikka veel armastab sind!

Tundes midagi südames, mida ta ei olnud tundnud pikka aega, ema põlvitas ja palus Jeesuselt andeks nagu koju tagasi tulev kadunud tütar. Järgmisel päeval rääkis ta kogu perele läbielatust ja soovis et nemadki tuleksid Jeesuse juurde.

Sel moel juhatas ema kogu pere Jeesuse juurde. Teismeline Yun märkas peagi, et evangeelium on palju enamat kui ainult sõnad ja teooriad. See oli üleloomulik, elav vägi, mis oli võimeline katki rebima vaimseid ahelaid. Kogu perega ühisel jõul palvetasid nad isa tervenemise eest ja nii sündiski! Mõne aja möödudes Yun'i isa hakkas toibuma ja paranes täielikult. See oli esimene kord kui Yun puutus elus kokku evangeeliumi väega.

Võimatu palvesoov:

Piibel

Pärast seda sündmust kui kogu Yun'i pere oli tulnud usule, astus Jumala rahu ja rõõm nende mure ja lootusetuse asemele. Yun jäi ainult kuidagi rahulolematuks. Ta tundis et on Jeesusele tohutult võlgu, ta igatses minna rääkima teistelegi Jumala armust. Aga kes see Jeesus õieti on, kes oli muutnud kogu nende pere?

Vesteldes emaga kuulis Yun kõike, mida ta mäletas Jeesusest. Ema rääkis Jumala imelisest armastusest inimkonna vastu, kuidas Ta oli saatnud oma Poja Jeesuse suurema inimeste pattude pärast. Kõik need kuulnud jutud ja Jeesuse õpetused pidid olema kirjas ühes Piibli- nimelises raamatus. Piibli juttudest ema enam palju ei mäletanud, aga iga Piibli kuldtera mis talle meelde tuli, andis ta pojale edasi.

Yun mõtiskles tihti, kuidas ta saaks ise lugeda kõigest sellest raamatust, mida ta ei saanud hoida oma kätes. Ta oli kindlalt otsustanud endale kust iganes hankida Jeesuse kõned. Vaevalt et keegi ümbruskonna kristlastest kunagi oleks Piiblit näinud oma silmaga. Kui kultuurirevolutsiooni aegadel oleks kelleltki Piibel leitud, oleks politsei ja punakaartlased teinud ta elu üliiraskeks. Ei olnud midagi ebatavalist selles et Piibli omanikke peksti veriseks, taoti jalgadega, naeruvääristati ja ühiskond pööras talle selja. Piinamised ja surm olid see äärmuslik hind, mida paljud pidid maksma. See oli põhjuseks miks paljudest said salausklikud.

Ainukesed Piiblid Yun'i külas olid väikestele paberitükkidele käsitsi kirjutatud piiblisalmid. Sel moel Hiina kristlased jagasid salaja omavahel Jumala Sõna. Yun oli otsustanud et ta peab kuidagi rahuldama igatsuse Piibli järele. See nõudis imet, et ta võiks hoida käes ja lugeda seda Piibli- nimelist raamatut!

Et poja sügavaimad igatsused võiksid täituda, viis ema ta tuttava pastori juurde. Ema teadis, et pastoril on salajane Piibel. Nende külaskäigu ajal pastor ei näidanud neile Piiblit, nii et Yun'i ja ta ema peas liikus igasuguseid küsimusi. Võib- olla pastor tahtis olla ettevaatlik, või kes teab, mõtles ta et Yun on liiga noor mõistmaks Jumala sõna väärtust. Pastor lõpetas külaskäigu julgustades Yun'i et ta paluks Jumalalt palves seda mida igatses- Piiblit. Ta innustas Yun'i paastuma ja palvetama.

- Piibel on Jumala Sõna. See on taevaline raamat. Ainult palvetades Jumala poole võid selle saada, ütles mees Yun'ile.

Yun ei mõistnud, mida paastumine tähendab, nii et pastor selgitas talle mida ta peab tegema. Ta julgustas Yun'i sõnadega:

-Jumal on ustav. Ta ilmutab ennast igäühele kes Teda otsivad.

Yun oli väga vaene ega tal olnud mingit vara. Ta oleks võinud paluda igasuguseid asju, mida ta pere hädasti vajas, alates kasvõi toidust. Kõik muu jäi kuidagi Piibli igatsuse varju. Kaks järgmist kuud palvetas ta ööd ja päevad paludes Jumalalt:

-Oo, Jumal, anna mulle Piibel! Ole nii pai ja anna mulle Piibel. Aamen.

Jätkates paastumist ja palvetamist tundus, et Jumal ei ole huvitatud ta palvele vastamisest.

Yun läks uuesti pastori juurde tagasi ja rääkis talle et on juba pikka aega palvetanud, aga Jumal ei ole ta palvetele vastanud. Pastor innustas teda edaspidigi jätkama paastumist ja palvetamist. Koju tagasi jõudes palvetas Yun veelgi tulisemalt endale Piiblit.

Ühel hommikul kolm kuud hiljem nägi Yun palvetades nägemuse. Nägemuses ta nägi vana meest kes vedas suurte ratastega käru järel ja kaks nooremast meest aitasid teda. See oli see sama vana mees kellest mainisime jutustuse alguses ja kes palus Yun'i minna läände ja

lõunasse. Olles veel kaugel täitus vanake kaastundega Yun'i vastu. Kui ta jõudis Yun'i kõrvale, küsis ta, kas tal on söögipoolist.

Yun oli väga näljane, sest ta perekonnal ei olnud raha ega peaaegu toitu. Ta hüüdis meestele, et poisil ei ole toitu. Sõbralik vanake võttis siis kärust leiva ja andis selle kahele oma abilisele. Need ulatasid selle Yun'ile. Kui nüüd Yun hakkas leiba sööma, muutus see äkki Piiblik. Ta tänas kogu südamest:

-Täna Sind, Jumal! Ülistus Sinu nimele. Sina kuulsid palvet ja andsid mulle selle Piibli. Ma luban et teenin Sind oma elu lõpuni!

Kui Yun vara hommikul ärkas, oli ta äärmiselt pettunud märgates et ta oli näinud vaid und. Tal polnudki Piiblit. Vanemaid, keda Yun oli magades häirinud hüüdes ja rääkides unes, nägid nüüd teda kõikjalt majast midagi otsivat. Kas nende poeg on kaotanud mõistuse?

Isa, kes oli poja vaimse seisukorra pärast sügavas mures, süleles Yun'i ja hüüdis Jumalat appi silmis pisarad.

-Issand, anna mulle vähk tagasi, kui see võiks päästa mu poja hullumeelsusest, palvetas ta.

-Heida armu ja anna talle see Piibel.

Samuti palvetas ka ta ema. "Paluge, siis antakse teile. Ostige, ja te leiate."

Äkki kuuldus koputus välisuksele, ja keegi kutsus Yun'i nimepidi. Kui ta ukse avas, seisis selle taga kaks meest, kes nägid välja täpselt samuti nagu mehed ta unenäos. Teisel oli käes kott, ja Yun küsis, kas nad tulid talle leiba andma. Nad vastasid jaatavalt, ja Yun küsis uuesti:

-Ma mõtlen, kas te tulite tooma mulle Piiblit?

-Jah, Püha Piiblit, vastasid nad ja andsid Yun'ile Piibli!

Meeste nimed olid vend Wang ja vend Song, nad olid tulnud kaugest külast. Nad jutustasid, et Yun'i palvetamise ajal Püha Vaim õhutas ühte evangelisti andma talle oma Piibli. Raamatu toojad olid evangelisti saadikud. Sellisel imelisel moel sai Yun selle, mida ta oli lootusetult palvetanud: Piibli.

Selle sündmuse järel lootis Yun täielikult palve väele. Ta luges ahnelt, õppis pähe ja mõtiskles Jumala Sõna. Tundus nagu Jumal oleks kirjutanud iga sõna just tema jaoks. Lugeses kord ühte Apostlite tegude salmi võttis ta aega et see võiks vajuda sügavale südamesse: "Te saate väe Pühalt Vaimult, kes tuleb teie üle, ja te peate olema minu tunnisajad Jeruusalemmas ja kogu Juuda- ja Samaariamaal ning ilmamaa äärteni."

Püha Vaim, kes see oli? Yun küsis emalt selgitust, kes vaevaliselt püüdis seletada, mismoodi tema mõistis Püha Vaimu. Ta vastus ajas Yun'i mõtted veelgi enam sassi. Lõpuks Yun hakkas paluma Jumalalt et Ta annaks tallegi Püha Vaimu sel moel, nagu selles salmis oli kirjutatud.

-Kallis Jeesus, ma vajan Püha Vaimu. Anna mulle oma Väge. Tahan olla Sinu tunnistajaks, palvetas ta.

Äkki juhtus midagi. Sõnulseletamatu armastus ja Jumala lähedalolu tundus tulvatavat ta sisse. Laule, mida ta kunagi polnud kuulnud, voolasid ta suust vahutava jõena. Veel tänapäevalgi lauldakse neid laule kodukogudustes kõikjal üle Hiina.

Need olid mõned tähtsamad pöördepunktid noore, alles kristlaseks tulnud Yun'i elus, enne kui Jumal ta kutsus evangelistik. Nüüd jätkame esimese peatüki sündmustest, kus ta sai kutse minna läände ja lõunasse oma esimesele evangeliseerimisreisile.

Esimene reis

läände ja lõunasse

Olles ära kuulnud Jumala kõne, läks Yun vanematele rääkima et Jumal on kutsunud teda endale tunnistajaks kõikjale Hiinas. Ema tahtis teada kuhu Jumal oli teda saatmas, aga Yun ei osanud vastata muud, kui et Jumal on alguses kutsunud teda läände ja siis lõunasse kuulutama evangeeliumi.

Yun rääkis ka nähtud unest. Ta selgitas et kui ta on läinud läänepoole, siis hiljem samal päeval tuleb üks noor mees nende juurde koju. Yun kujutas ette et nooruk tuleb lõunast ja et tal on seljas valge pluusi ning jalas hallid püksid, mis on paigatud põlvede kohalt.

-Kui ta saabub, paluge et ta ootaks minu tagasitulekut, ütles Yun emale.

-Ta küla rahvas on paastunud ja palvetanud kolm päeva, et ma läheksin nende juurde tunnistama Jeesusest ja kuulutama evangeeliumi. Mehe nimi on Jing Cai Yu.

Ema tajus, et poeg on Jumala juhtimise all, nii ta palvetas kiiresti pojale kaitset kuigi ei mõistnud millest õieti Yun rääkis.

Kui Yun hakkas läänepoole minema, ei olnud ta isegi kindel, missugusesse külla ta peaks minema, nii ta siis lihtsalt jatkas kõndimist. Ta ületas jõe ja kohtas selle rannal ühte meest, kes tutvustas ennast vend Youngina. Mees küsis kuhu ta teekond viib. Yun vastas, et Jumal oli teda kutsunud minema läände ja lõunasse tunnistama Jeesusest ja kuulutama evangeeliumi.

Kuuldes Yun'i jutustust oli vend Young väga liigutatud ja ütles:

-Ma olen tulnud sulle vastu et saata sind küläni, mille nimi on Lääne kõrge küla. Meie vennad ja õed kuulsid, kuidas sa pikka aega palvetasid Piibli pärast ja kuidas Jumal su palvele vastas. Nad kutsuvad nüüd sind enda juurde et sa räägiksid ja loeksid neile Piiblit.

Yun'i saabudes oli külas viljalõikuse aeg. Kui talumehed põllul kuulsid sõnumit Yun'i saabumisest, jätsid nad tööriistad põllulappidele ja kiirustasid sinna majja, kus Yun neid ootas. Nad kõik tahtsid näha ta Piiblit ja kuulda tema kõnet. Lapsed, noored ja vanakesed tulid jooksujalul kohale. Nad ei olnud kunagi näinud kogu Piiblit. Kui Yun nägi nende nälga Jumala Sõna järele, hakkas ta laulma laulusid, mida Püha Vaim oli talle andnud. Pisarad voolasid piki kuuljate nägusid. Nad palusid täis indu Yun'i lauldud laulude sõnu ja anusid et ta loeks neile midagi Piiblist.

Tõstes Piibli kätel üles seletas Yun, kuidas ta oli paastunud ja palvetanud päevade viisi, kuni Jumal oli vastanud ta palvetele. Kuna ta ei teadnud kuidas peab jutlustama, hakkas ta rääkima soravalt Matteuse evangeeliumi peast ja ladius selle ette algusest lõpuni! Üks peatükk teise järel voolas ta suust. Teismeline jutlustaja vaevalt isegi mõistis öeldud sõnu, kuuljad aga mõistsid sellest veelgi vähem kui tema. Aga Jumala Vaim oli võtnud nad oma võimusesse, ja Jumala Sõna tegi oma töö. Jumala armastus ja Yun'i sõnades peituv tõde puudutas külaelanike südameid.

Kui ta oli jõudnud Matteuse evangeeliumi lõppu rääkinud kõik 28 peatükki, tõusis ta püsti tahtes külast lahkuda. Aga nemad soovisid veel lisa! Siis hakkas ta tsiteerima Apostlite tegusid. Kaksteist esimest peatükki pulbitsesid välja ta mälusoppidest.

Enne Yun'i saabumist oli külas vaid mõned usklikud, aga ta ära minnes oli usklike hulk tublisti kasvanud. See oli esimene kord, kui Yun avalikult rääkis Jumala riigist. Ta oli alles kuueteist aastane.

Ta rääkis et peab veel minema lõunasse, kus teised teda juba ootavad. Üks naine küsis temalt, kuhu külla ta on minemas. Yun vastas, et peab kohtuma ühe mehega, ja ütles naisele mehe nime. Üllatunud ilmel küsis naine:

-Kas sa ka tunnend seda meest?

Jah, teatud mõttes ta tundis teda. Ta oli kohanud meest sel varajasel hommikutunnil unes, kus ta oli lubanud minna mehe külla tunnistama ja jutlustama. Õde oli silmapilgu vait, pisarad tulvasid talle silmi.

-Ta on mu vend, tunnistas naine.

See naine oli sündinud samas külas, kuhu Yun oli minemas. Naine oli seal tunnistanud Jeesusest, ja mõned olid Kristuse vastu võtnud Päästjaks. Tema oli rääkinud külaelanikele, kuidas Yun oli saanud Piibli. Paljud külast paastusid ja palvetasid et Yun tuleks neile jutlustama.

Kui Yun hakkas kodu poole minema, juhtus temaga samasugune ime kui Filippusega Apostlite tegudes. Yun elas kahe tunni teekonna kaugusel läänepool olevast külast, kuhu ta oli jalgsi läinud. Ta oli just minema hakanud, kui ta äkki, ilma mingi ajakuluta, leidis end kodukülas vanemate maja juures.

Ema rõõmustus väga kui ta nägi Yun'i sisse astumas.

-Kohe su lahkumise järel see mees, kellest sa rääkisid, tuli siia, ja nägi välja just sedamoodi kuidas sa teda kirjeldasid. Ma küsisin temalt, kas su nimi on Yu ja kas sa tulid lõunast? Ta oli väga üllatunud, sest kõik oli just täpselt nii. Küsisin temalt veel kas tema ja teised küla kristlased on paastunud ja palvetanud kolm päeva, et mu poeg tuleks nende juurde Piiblit ette lugema. Kui ta seda kõike kuulis, ei olnud ta ainult hämmastunud- ta ehmus.

“Mis ime vael te kõike seda teate? Me ei ole ju enne kohtunud,” imestas ta.

-Ma ütlesin et mu poeg nägi seda kõike unes. Ma ütlesin et sa reisis nende külla täna hiljem, kui jõuad tagasi.

Yun küsis nüüd emalt, kus see mees siis on?

-Teda ei ole siin, vastas ema.

-Pakkusin talle vett juua, aga ta keeras kannapealt ringi ja läks teistele küla kristlastele teatama, et Jumal on kuulnud nende palvet. Ta oli nii vaimustatud, et unustas oma õlguvõõri maha.

Sel ajal kui Yun vestles emaga, saabus Yu- nimeline külamees väsinuna teekonnalt, higi nõrgumas mööda nägu. Ta nägi tõesti samamoodi välja nagu mees keda Yun oli unes näinud.

-Sina oled vend Yu, ja sina koos oma sõpradega olete külas kolm päeva palvetanud, et ma tuleksin teie juurde. Ma nägin seda eelmisel ööl unes. Jeesus armastab teid, ütles Yun.

Yu embas teda nuuksudes. Nüüd Yun'i ema alles mõistis lõplikult et ta poja mõistuse ega ettekujutusvõimel polnud midagi viga. Ema õnnistas poega ja külalist, ning siis läksid mehed lõunasse jääva küla poole kui õhtuhämarus juba laskus teele.

See oli Yun'i esimene teekond läände ja lõunasse evangelistina tunnistamiseks Jeesusest Kristusest. Evangeeliumi tuli levis kiiresti, imesid ja tunnustegusid juhtus palju.

Noore poisina Yun'i arusaam “läänest ja lõunast” piirdus oma küla ja selle lähiümbrusega. Tasapisi möödunud 25 aasta jooksul on territoorium kus ta on liikunud laienenud üle kogu maa, ja nüüd see ulatub Hiina piiridest väljapoolegi.

Igal vabal hetkel Yun luges Piiblit. Hoolimata sellest et ta ei ole kunagi käinud piiblikoolis, ta õppis, õppis pähe ja mõtiskles Sõna üle. Ta hilisem edu Issanda töös põhineb selle mõistmisel, et me peame uurima Sõna ja toimima siis usus Piibli lubadusi kasutades praktiliselt.

-Kui Issand on midagi käskinud mul teha, olen tahtnud alati olla sõnakuulelik, ütles ta.

Tagakiusu, ärkamist ja avalikustamist

Seal kus on ärkamist, on alati ka vastupanu, tagakiusu ja kannatusi. Nii nagu paljusid teisi kristlasi, vahistati Yun ja ta ema kaitsepolitsei (Public Security Bureau Police) poolt mitmeid kordi. Neid heideti vanglasse, peksti ja alandati. Neid süüdistati seadusevastase ristiusu kuulutamises avalikes kohtades. Kuigi Saatan kasutas kõikvõimalikke vahendeid, ei suutnud ta kustutada äratuse tuld. Nendel tagakiusuaastatel põlesid äratuseleegid heledalt ümbruskonnas.

Politsei oli üllatanud oma visiidiga seda lõunas olevat küla, kus Yun oli käinud vaid mõned päevad varem. Politsei arreteeris kõik küla kristlased. Kõigile üllatuseks kristlaste vastureaktsioon käeraudadele ja arreteerimisele oli suurepärase tunne, nad purskasid naerma püha naeru. Oli ju vend Yun neile lugenud Jeesuse sõnad, mis ergutasid neid rõõmustama tagakiusust ja kitsikuses. Nad väljendasid oma rõõmu naerdes. Politsei ei olnud enne kohanud nii lõbusaid kinnipeetavaid. Arvates et kristlased naeravad võimuesindajate üle nende alandamiseks, hakkasid politseinikud neid peksma.

Ega läinud palju aega mööda kui kaitsepolitsei mõistis, et Yun oli selle ümbruskonna paljudele kristlastele peajuhiks. Politsei uurimisraportites hakkas Yun'i nimi regulaarselt teistest nimedest selgemalt esile kerkima esiteks kohalikus jaoskonnas, siis piirkondlikus ega läinud paju aega kui kogu maakonna tasandil. Lõpuks tuli ta nimi tuntuks ka naabermaakondade ametivõimudele. Esimesel kristlaseks oleku aastal juhatas Yun Jeesuse juurde mitu tuhat inimest. Kaheksateistkümmeselt hakkas ta käima ka teistes maakondades. Kui täitus kakskümmend, hakkas ta organiseerima koolitust töökaaslastele. Ta mõistis Jumala Sõna põhjaliku õpetamise vajalikkust.

Samaaegselt hakkas ta kontakte looma teiste Hiina põrandaaluste kogudustega. Üks suurematest kodukirikute võrgust oli nimega Uuestisünni liikumine, ja selle juured lähtusid Yun'i kodukandist. Sellele alale olid norra misjonärid külvanud Jumala Sõna seemneid pool sajandit tagasi. Saadikud olid eriti rõhutanud, et kristlaseks saamine tähendab uuestisündimist.

Paljud kodukoguduste juhid olid noored. Vanusel ei ole tähtsust, vaid vaimulik küpsus määrab ära, kes peaks tegutsema juhina. 1978 aasta talvel hakkas vend Yun koos töökaaslastega ristima uusi usklikke. Ristimisi tegid nad suuremalt osalt öösel, kui tabamise risk oli väiksem. Talvisel ajal ristiti alles usku tulnuid jõesse raiutud aukudes kastes neid jääkülma vette. Ühe öö jooksul võidi ristida sadu inimesi.

Septembrikuu 9. päeval 1976. aastal Hiina “suur tüürimees” Mao Tse-tung suri, ja koos temaga närtsis kultuurirevolutsioon oma hirmsate kaasmõjudega. Maa majandus oli varemets. Hiina ühiskond oli kaoses. Hiina oli oma arengus paljudel aladel taandarenenud. Rahvas vajab kiiresti kindlat ja normaalset eluolukorda.

1979. aastal, kui Yun oli 21- aastane, tuli Hiina juhiks Deng Xiaoping. Deng käivitas kõik võimalused Hiinas, et maal taastuks normaalne olukord. “Avatud uste poliitika” lubas ta vähest usuvabadust- igal juhul sedavõrd, mida kristlased olid tundnud 1950- aastate alguses.

Dengi uus valitsus taastas nii- öelda viis isamaalist suuremat usuorganisatsiooni mis esindasid budismi, taoismi, islamismi, katoliiklust ja protestantlust.

Kõiki protestantlike kristlasi esindava organisatsiooni nimi oli “Kolme ise isamaalik liikumine” (Three Self Patriotic Movement, TSPM) või lühidalt öeldes Kolme ise- kirik. TSPM asutati 1950- aastate algul peasjalikult liberaliteoloogide tegevuse tagajärjel. Kultuurirevolutsiooni ajal keelati kõik religioossed tegevused, kaasa arvatud TSPM. Nüüd Dengi valitsuse ajal Kolme ise kirikule taastati tema esialgne koht.

Kommunistlik partei leidis vajaliku olevat arvesse võtta rahva usulised vajadused andes neile piiratud usuvabaduse. Arvati üldiselt, et peagi surevad kõik religioonid iseenesest välja.

Marksistliku õpetuse kohaselt oli küsimus vaid arengus ja piisavas koolituses, et kõik religioonid oma mitmekesisuses iseenesest juurduksid inimeste mõistusest välja.

Sellel uuel usuvabaduse ajal oli üks tingimusteta eeldus- see pidi jääma valitsuse kontrolli alla. Usuorganisatsioonidelt nõuti, et nad ei tohi olla vastuolus valitsuse väärtuste ja eesmärkidega Hiina ühiskonna uuestiülesehitamisel.

Tänapäeval TSPM-d aitab Hiina kristlik nõukogu ja Usuasjade ministeerium, mis hoolitsevad kompartei poliitiliste sihtide täitmise eest. Koos kindlustavad need selle, et partei religiooni puudutavad nägemused istutatakse valitsuse valve all lähenedes kirikutele kas "raudse rusika" või siis "siidikinnaste" moel.

Hiinas on praegu samasugune olukord kui endises Ida- Euroopas, kus inimesed elasid kommunismi raudsaapa all. Hiinlastele öeldakse, et te võite vabalt uskuda Jeesusesse, kui vaid peate selle oma teadmiseks. Kõik evangeliseerimised ja jumalateenistused peavad olema valitsuse poolt registreeritud kirikute seinte vahel, ja nendest tohivad osa võtta vaid need, kel on täitunud 18 aastat! Evangeeliumi kuulutamine avalikes kohtades on karmilt keelatud.

Kolm ise- kirikuliikmete tasandil on palju kristlasi, kes räägivad oma usust ka kirikuehitistest väljaspool. Nad peavad ikkagi saavutama valitsuse heakskiidu, enne kui nad tohivad minna jutlustama. Kodukoguduste liikumine on kõigest sellest keeldunud ega soostu vastu võtma seadusi ja piiranguid, tõde mida Jumala Sõna ei tunnista. Põrandaaluste kristlaste vaatevinklist on täiesti võimatu heaks kiita ateistliku valitsuse tegutsemist koguduse juhina! Vend Yun ei ole väsinud rääkimast kodukoguduste liikumise iseseisvuse eest ja nõudnud et neid vabastataks valitsuse võimu alt.

Ära ole Juudas

Kui Yun oli alles oma esimesel evangeliseerimisreisil lõunas, pani Jumal ta südamele ebatavalise laulu. Laulus räägiti petturlusest, see oli hoiatus uskliketele, et neist ei tuleks juudaid. Laulus räägiti Hiina koguduse vajadusest olla julge ja ustav Jumala tunnistaja, kes ei nõustu tegema kompromisse selle maailma valitsejatega. Selles asjas pandi Yun varsti proovile.

1979 aasta aprillis nõustus valitsus TSPM-i valve all uute kirikute avamisega. Töötajad, pastorid ja tavausklikud, kes osalesid nende kirikute tegevuses, registreeriti Kolme ise- kiriku liikmeteks. Vaimulik nälg oli tohutu, ja inimesi lausa tulvas nendesse kirikutesse. Esimest korda pärast paljusid aastaid said nad kuulda evangeeliumi. Sündis palju häid asju. Kuid need, kes ei kiitnud heaks ateistliku kommunismivalitsuse kontrollitavat kirikut, tembeldati kodukogudusliikumise pooldajateks. Kõikjal Hiinas need rühmad kasvasid ja tugevnesid.

Kuni 1980 aastateni tegutsesid Hiina kodukogudused iseseisvalt pidamata ühendust omavahel. Kasvades kogu aeg üha suuremaks hakkasid nad tasapisi ühinema mitmeks võrgustikuks. Sel moel kodukirikud pidasid ühendust risti ja põiki üle kogu Hiina. Tuleme siia hiljem tagasi.

Kogemused näitavad, et kommunistlikes maades kasutatakse tihti üsna julmi võtteid kodukoguduste üle valitsemiseks. Nii tehti Hiinaski. Ühte tavalisemat meetodit kutsuti siidikinnastega lähenemiseks.

1980- aastate lõpupoolel organiseeris kompartei koos turvapoliitseiga kokkusaamise religioossetele juhtidele ja võtmeisikutele Yun'i elukoha lähedal. See oli üks nende strateegijast saada Hiina kogudused uuesti valitsuse järelevalve alla TSPM- i kaudu. Sel uuel avatuse ajaljärgul oli raske selgusele jõuda varjatud poliitilistest eesmärkidest.

Koosolekul osalenud 120 osavõtjat esindasid ristiusku, islami, budismi ja taoismi. Koosoleku mõte oli valida volikogu juhid igale religioonile. Valitsus oli muuseas juba nimetanud Yun'i protestantlike kristlaste volikogu esimeheks. Hääletusel andis suurem osa ristiusu esindajatest oma hääle temale välja arvatud mõned liberaalteoloogid koos teiste kristlastega, kes olid pööranud selja kogudusele juba 1950- aastatel.

Üks nendest esindajatest, kes olid hääletanud Yun'i vastu, võttis koosolekul sõna ja avaldas rahulolematust, kuna Yun on täiesti ebakompetentne uude positsiooni. See Ho-nimeline mees pööras tähelepanu sellele et Yun on kooli läbi käimata maakas, kes ei ole kunagi teoloogiat õppinud. Ta süüdistas veel Yun'i ja teisi noori evangeliste vale õpetajaks. Ho jätkas et on usklik juba ema kõhust alates, kuigi ta oli loobunud usust kultuurirevolutsiooni ajal. Ta kiitles et on kunagi õppinud misjonikoolis. Ta teatas koosoleku korraldajatele sedagi, et nüüd kui on usuvabadus jälle jõus, oleks tema just see õige inimene tegelema Hiina koguduse asjadega.

Ho näitas sõrmega Yun'i ja ta sõprade peale- kellede tegevus oli tema arvates hukatuslik ja revolutsiooniline- nimetades neid valelikeks evangelistideks, kes tegelevad hirmsate asjadega nagu pahade vaimude väljaajamisega ja palve läbi tervendamise. Ta süüdistas neid inimeste segadusse ajamises ja ühiskonna aluste kõigutamises.

Poitsei ja kompartei esindajad olid rõõmsad kuuldes sellisest enesega rahulolevat kõnet. Nad imetlesid kuuldes sõnarünnakut mehelt, kes tahtis anda end teiste käsutusse et saavutada soositud koht religioosses süsteemis. Oma kõnest sai Ho julgustust veelgi enam Yun'i ja teiste evangelistide kritiseerimiseks.

Politseipealik märkis, et kristlaste põhjustatud skandaale on toodud harva avalikkuse ette. Nüüd soovis ta kuulda neist veel lisa.

-Räägi meile, kuidas need valejutlustajad kõigutavad ühiskonna aluseid, palus ta Ho'lt.

Rääkima õhutatud Ho enesekindlus tõusis taevani samaaegselt kui jutt muutus üha valjemaks sadades vaikseks jääva Yun'i kaela. Lõpuks Yun ei suutnud ennast valitseda, kui kodukogudust, evangeliste ja Jumalalt kutse saanud vaimulikke juhte halvustati suure häälega ja häbistati Jumala kogudust. Yun lõi rusikaga vastu lauda ja tõusis püsti.

-Issanda Jeesuse Kristuse nimel ma käsin sul vait jääda! hüüdis ta.

Kõik koosolekust osavõtjad olid rabatud. Mida vastamiseväärset võis olla tollel 22-aastaselt noorukil nendele eakatele ja koolitatud härrasmeestele nii ebaviisakal moel? Kas ta neid üldsegi ei austa? Püha Vaimu täis Yun ei olnud veel saanud rääkida suud puhtaks.

-Jumalale ei meeldi selline koosolek, teatas ta. Osutades Ho poole ta jätkas:

-Häbi, sinule, kes oled laimanud kogudust uskmata kuuldes. Issand Jeesus Kristus mõistab sinu üle kohut! Piibel õpetab meid mitte vedama ühes rakkus uskmatutega. Mis ühist on valgusel pimedusega?

Mõned vennad ja õed tormasid Yun'i juurde ja palusid tal istuda. Koosolekujuhid olid tummaks löödud. Hetke pärast nad muutusid teravaks, ja üks nendest pörutas käega vastu lauda. Ta ei seedinud enam hetkekski neid tülitsejaid ja rahva hullutajaid. Ta käskis neil viivitamatult koosolekusaalist lahkuda. Yun hüüatas, et ta läheb ega kunagi enam osale taolistel koosviibmistel.

Ta oli teinud oma valiku, kus ta lubas Jumalal end juhtida mööda teed mis on täis valu ja kurbust. Varsti peale seda koosolekut laskus Jumala Sõna jälle ta südamele. Seekord see puudutas juhte, kes mõtlevad vaid iseendale mitte kogudusele. Yun nuttis, kui prohvet Hesekeeli sõnad meenusid talle.

“Ja mulle tuli Issanda sõna; ta ütles:

“Inimesepoeg, kuuluta prohvetlikult Iisraeli karjastele, kuuluta prohvetlikult ja ütle neile karjastele: Nõnda ütleb Issand Jumal: Häda Iisraeli karjastele, kes karjatavad iseendid! Kas karjased ei peaks karjatama lambaid? Te joote piima, katate endid villaga, tapate nuumloomi, aga lambaid te ei karjata. Te ei kinnita nõtra, ei ravi haiget, ei seo haavatut, ei too tagasi eksinut ega otsi kadunut, vaid valitsete neid valjuse ja vägivallega. Ja nad on laiali pillutatud, sest ei ole karjast; et nad on laiali pillatud, siis on nad saanud roaks kõigile metsloomadele. Minu lambad ekslevad kõigil mägedel ja igal kõrgel künkal; üle kogu maa on mu lambad laiali pillatud ja ükski ei küsi ega otsi neid.” (Hes 34:1-6)

Sellest ajast alates on see piiblikoht olnud Yun'i vaimulikus töös nurgakiviks. Sellest on ta mõistnud, et tema ei pea asutama kogudusi, mida maine valitsus või ametnikud valvaksid. Lahkudes koosolekult sel päeval tundis Yun end vabana nagu taevalinnud, nagu oleks ta pääsenud pahareti pandud püüisest. Samuti mõlksid tal meeles Jeremia sõnad:

“Ma panin su rahvastele prohvetiks...Ära ütle: ma olen noor, vaid mine kõikjale, kuhu ma sind läkitan, ja räägi kõike, mida ma sind käsin. Ära kardada neid, sest mina olen sinuga, ja päästan sinu...Mina panen su täna kindlustatud linnaks ja raudsambaks ning vaskmüüriks kogu maa vastu, Juuda kuningate, selle vürstide, preestrite ja maa rahva vastu. Nad võitlevad sinu vastu, aga nad ei saa võimust su üle, sest mina olen sinuga.” (Jer 1:5; 7-8; 18-19)

Yun'i noore elu üle oli suur kutse.

Ametnike vaatevinklist oli ta nüüd rahvavaenlane. Politsei jahtis teda pidevalt. Sõnad, mida Jeesus ütles enne taevasse minemist, põletasid Yun'i südames: “Kui teid kiusatakse taga ühes linnas, põgenege teise... ja kuulutage: Taevariik on lähedal! Tehke terveks haiged, äratage üles surnuid.” (Mat 10:23;7;8)

Valitsusega koos organiseeritud koosoleku järel oli Yun'il veelgi selgem nägemus sellest, mida teda ja teisi kodukoguduse suuremaid juhte oli kutsutud tegema. Jumal kasutas neid nägemusi aitamiseks neil ehitada kogudust, mis põhines Jumala Sõnal mitte kompartei ideaalidel. See aga tähendas kuulutamist eluaegse põgenikuna.

Neil aegadel näitas Jumal talle harukordse ilmutuse Jumala riigist. Nägemuses paluti tal seista ühises rivis tehes tööd koos nende vaimulike sõduritega, kel oli sama nägemus tööst. Püha Vaim oli andnud talle laulu, mille lõpp oli umbes selline: “Nisu ja luste kasvavad koos.

Peetrus ja Juudas on mõlemad koos. Mõned armastavad Issandat, teised petavad Teda. Jumala teenija, ära kahtle välja tulla patu hukkamõistmisega.”

Hiljem on Hiina kodukogudused välja andnud ühise deklaratsiooni usutunnistusest ja peaesmärkidest. Akti kolmandas punktis väljendavad nad oma suhtumise Kolme isekirikusse: “Koguduse pastoritel ja teistel töötajatel on tähtis mõista, et Kolm isekirik ei ole mingi kogudus vaid hoor, poliitiline organisatsioon, mis teenib ateistlikku valitsust. Me ei või osaleda selle tegevuses me peame otsima ja päästma neid lambaid, keda kirik peab oma meelevalla all.”

Akti kolmas punkt esitleb õige koguduse omadusi. Seal öeldakse, et Kristuse ihu, mõrsja, võib koosneda vaid ainult neist, kes on uuestisündinud, teiste sõnadega inimestest, kes on mõistnud, et nad peavad meelt parandama ja Jeesuse vastu võtma Vabastaja ja Issandana. Nad peavad pöörduma oma pahadest harjumustest ja võtma vastu Kristuse armu. Kogudus ei ole siis mingi ehitus, ega ka organisatsioon, vaid see on ihu, elav organism. Jumala Sõna kohaselt kogudus koosneb elavaist kividest, ja selle nurgakiviks on Jeesus Kristus.

Näidates üles kuulekust evangeeliumile kinnitasid kodukoguduse juhid 2000 aasta jaanuaris, et nende töö ei keskendu kirikuehitiste püstitamisele. Selle asemel nad kasutavad neid varasid ainult evangeliseerimiseks ja misjonitööks. See kõik on suur väljakutse Hiinas olemasolevale kristlikule organisatsioonile- peaaegu sama suur kui see oleks siin läänes.

Arreteerimisi ja põgenemisi

Meil lääne inimestel on tähtis mõista, et halvaksapanukriitika Kolme ise- kiriku vastu ei ole mõnede meeste tuju, vaid see on paljude hiina kristlaste mõtete ja ilmutuste summa.

Pärast 1980 aastat oli Yun'ist saanud üks juhtivamaid kõnelejaid kes paljastas Kolme ise- kiriku tõelise tagamõtte. Peagi sai talle osaks julm kohtlemine oma tegude pärast. Järgmised 18 aastat olid ta elus täis jutlustamisi, põgenemisi, hülgamisi, vanglaid ja piinamisi.

Ta on palju kannatanud ja nutnud selle pärast, kuidas ta on oma perekonna heaolu ohtu pannud. Kuid ikkagi ta ütleb:

-Armastus Jeesuse vastu sundis mind jätkama.

Kord 1981 aasta juulikuus oli Yun Henani maakonna lõunapoolses külas. Tal oli seal kohtumine selle territooriumi kodukoguduse võrgustiku paljude hinnatud ja ustavate töökaaslastega. Nende vestlus keskendus vajadusele paljastada Kolme ise- kiriku tõeline olemus ja samuti kuidas ehitada tõelist Kristuse kogudust kuulutades evangeeliumi. Nad planeerisid uusi mooduseid kuidas evangeeliumi edasi viia.

Oli pime ja tuuline õhtu, ning pilved peitsid tähtede sära. Yun jutlustas suure andumusega Kristuse ristist ja sellest, kuidas Jeesus oli valmis kandma oma risti. Esimeste apostlite viisil nemadki peaksid olema valmis kannatama ja surema märtritena evangeeliumi eest. Koos oli üle saja uskliku. Sõnad puudutasid kuuljaid sügavalt.

Äkki lõikasid mootorsõidukite hääled ööõhku ja kandusid tuppa, kus nad oli koos. Mitmest relvast kuuldus laskmisi. Üle kolmekümne nuiade, köite ja püstolitega varustatud politseinike tungis maja õuele. Nad tundsid kohe ära vend Yun'i, selle tülitseja. Nad haarasid temast kinni, sidusid ta raudahelaisse ja sundisid ta põlvili põranda keskele. Abielupaar, kes elas kogunemiskohana kasutatud majas, pandi samuti käeraudadesse. Hiina politseinikud on kuulsad oma julmuse ja vägivalda poolest. Nad ei pelga ka kahtluseluseid kohela ebainimlikult või isegi maha lasta!

Paljud koosolnud kristlased avaldasid protesti, mispeale neid löödi kohe jalaga ja nii kõvasti, et nad kukkusid põrandale. Siis seoti nad kinni. Yun'i peksid politseinikud mitu korda rusikatega ja jätkuvasti üritasid saada temalt teada, kes selle koosoleku oli organiseerinud. Ta ütles et tema on ainuke kes kannab selle eest vastutust, aga siis astus ette teine mees ja võttis kogu vastutuse endale. Politseinikud metsistusid sellest ja hakkasid kristlasi armutult peksema. Ainult mõni vanem naine pääses metsikust peksemisest. Saanud kõikide nimed ja aadressid, päästsid politseinikud kõik inimesed peale Yun'i ja mõne teise vabaks. Neid aga paisati politseiauto kongi et neid kaasa võtta.

Politseinikud olid suures kiirustamises sundinud liiga palju inimesi ronima autosse, nii et autokummidest hakkas õhku välja tulema. Politseinikud ei tahtnud sugugi jääda maakohta ööpimeduse lõksu, nii kamandasid nad Yun'i ja mõned muud veel autost välja käskides neid viibimata ilmuda politseijaoskonda. Politseinikud uskusid, et Yun'il ja ta kaaslastel ei ole julgust põgeneda, seepärast tõukasid nad neid autost välja ja jätkasid ise teekonda.

See oli Jumala poolt organiseeritud põgenemisvõimalus! Käies pimeduses hakkas ta Issandale kurtma:

-Mu Jumal, küll miks mind on niimoodi koheldud? Miks Sina mind ei kaitsnud?

Siis meenutas Jumal talle piiblikohta: "Selleks te olete kutsutud, sest Kristus kannatas teie eest, jättes teile eeskuju, et te käiksite tema jälgedes" (1Pt 2:21).

Ja uuesti tõusid samad sõnad ta südamesse: "Sa pead minema läände ja lõunasse kuulutama evangeeliumi. Parandage meelt, sest taevariik on tulnud lähedale...Kui teid ühes linnas taga kiusatakse, põgenege teise."

Muidugi Yun ei läinud politseijaoskonda. Hiina kodukoguduse juhtlause on, et te peate olema valmis aina põgenema, kuulutama ja kannatama evangeeliumi pärast. Yun nõustus sellega see oli osa tema elust.

Ta reisis teise kohta jätkama vaimulikku tööd. Peagi sealne politsei tundis teda kui meest, kes “põhjustab raskusi ja korralagedusi ühiskonnas kogu territooriumil.”

Kui politseinikele sai selgeks, et paljud arreteeritust ei ilmunud politseijaoskonda, nad läksid raevu ja läksid nende kodudesse, ka Yun'i koju. Kõiki otsiti läbi ja nende vara konfiskeeriti. Yun'i abikaasa kartis nii, et ta ei julgenud minna koju. Ametnikud olid viinud juba Yun'i ema politseijaoskonda ülekuulamisele.

Kui kristlane või pastor arreteeritakse Hiinas, kannatab kogu ta pere. Tihti politsei lahkudes viisid nad endaga kaasa kogu pere varanduse, isegi toidu kapist, nii et pere jäi puupaljaks. Ka koolis õpetajad ja õpilased kohtlesid nende perede lapsi ebaõiglaselt.

Yun'ist tuli üks politsei poolt enim jahitud kurjategija. Plakatid tema pildiga kaunistasid seinu, telefoniposte ja teadetetahvleid. Kuigi ta oli natuke üle kahekümne, uskusid politseinikud et ta juhib “maakonna ebaseaduslikku kodukirikut.” Teda süüdistati inimesi rahutustele õhutamises ja väideti et ta on revolutsiooniline aktivist, kes keeldub kuuletumast ametlikule kirikule ega nõustu olema Kolme ise- kiriku süsteemile alluv. See oli tõesti tõsi.

-Meie jutlustajad on täiesti teistsugused kui need, kes teenivad Kolme ise- kirikus, ütles Yun.

-Ei ole sugugi ime, et turvapolitsei süüdistab meid ühiskonnas rahutuste õhutamises ja teise Jeesuse kuulutamises, mida ametlik kirik kuulutab. Jeesus on meile öelnud: “Ärge kartke te väike kari. Kuulutage Elu Sõna kõikjal hiina maameestele, ka siis kui peate kannatama.”

Usku tulemise järel esimese kümne aasta jooksul vangistati Yun'i mitmeid kordi, aga alati pääses ta põgenema, enne kui politsei jõudis teda üle kuulata ja saada milleski selgusele. Ühel jõuluõhtul oli Yun koos abikaasa Deling'iga ja veel mõne teisega teel tähtsale koosolekule. Bussijaamas tundis üks politseinik Yun'i ära, haaras ta pintsaku kraest kinni ja käskis:

-Tulge minuga kaasa!

Politsei krahmas ka Deling'i käekotti oma kätte, milles oli ta Piibel. Äkki kuulis Yun väga selgelt Püha Vaimu häält, mis käskis teda:

-Jookse!

Yun vastas endale hüüdes kõva häälega:

-Jookse!

Samal hetkel kiskus ta lahti end politsei haardest. Tal oli juba väike edumaa, enne kui politsei jõudis taibata, mis oli juhtunud.

-Appi! Võtke spioon kinni! hüüdis politsei. Ringivaatavad inimesed olid üllatunud kõigest juhtunust. Yun'il ja Deling'il õnnestus pääseda põgenema.

Kahju vaid et politseile jäi Deling'i käekott. Isiklike asjade hulgas leidis nende kohtade aadresse, mida nad planeerisid külastada. Politsei käis kiiresti tuulutamas kõigis mainitud kodudes. Yun'i ei leidunud kusagilt, aga tema korvamiseks arreteeriti paljusid kohalikke juhtivaid kristlasi tema asemel.

Jälle paos -

”Peetruse Jumal on sinugi Jumal”

1983 aastal käivitas Hiina valitsus maal kampaania jõudude vastu, kellede kohta nad kasutasid silti “vaimulik saast”. Valitsus kuulutas avalikult, et siia kuuluvad kõik “ohtlikud sektid”. Kuidas siis määratleti nii öelda ohtlikke sektid? Kahju et valitsuse vaatevinklist kõik Kolme ise- isamaalise kirikust väljaspool olevad kogudused kuuluvad “ohtlikeks vaimulikeks saastajateks”. Kõikjal arreteeriti kristlasi, ja juhidele määrati karmid karistused. Kampaania ulatus ka Yun’ini ja paljude ta sõprade ja töökaaslasteni Henani maakonnas.

Vahetevahel Yun tunnetas tugevat pahaendelist tunnet, et midagi ebameeldivat on sündimas. Ühel päeval ta palvetas rühma sõpradega et Jumal kinnitaks oma juhtimist ta vaimulikus töös. Need sõbrad rääkisid et on saanud kirja Hananist läände jäävast Shaanxi maakonna kristlastelt. Nad palusid, et keegi tuleks neid aitama uute koguduste rajamisel ja evangelistide koolitamisel. Üks Yun’i sõpradest ütles talle, et kui sul on juba kord kutse minna läände kuulutama ja tunnistama, siis see evangeliseerimisreis Shaanxi’i oleks täitsa loomulikult sinu töö. Yun vastas et on kohe valmis minema.

Õhtul, enne kui järgmine päev minna teekonnale, palvetas ta pikalt sõpradega koos. Äkki ilmus nägemuses ta ette hirmus pimedus. Olend, kel oli vabisev nägu, lähenes talle. Samaaegselt Yun hüüdis:

-Halleluja! Me seome su Jeesuse verrega. Jeesus on võitja!

Pärast nägemust küsisid teised Yun’ilt, mis oli juhtunud. Yun rääkis neile, et koletis oli sundinud ta pikali ja istunud talle peale.

-Ta üritas mu suu sulgeda kätega. Siis kui ma olin peaaegu hinge heitmas, nägin ma ingliti lendavat mu poole. Võttes kokku kõik oma jõuvarud ma pistsin sõrmed koletise silmadesse. Ta kukkus maha, ja mina lendasin inglita minema.

Järgmisel päeval läks Yun reisile bussiga sihtkohaks Shaanxi’i maakond. Paljude kohalike piirkondade kristlikud juhid pidid kogunema kolmeks päevaks maakonna mäestikus. Kogunemise teisel päeval Yun’il ei olnud enam häält ja nii pidi ta puhkama. Teda juhutati kogunemiskoha lähedal asetsevasse majja. Ta läks voodisse puhkama.

Põmm! Raksatas toa uks põrandale. Kolm politseinikku tulid joostes sisse ja sidusid Yun’i köitega kinni. Hoonest lahkuma hakates märkasid nad hoone seinal punast puuristi. Sellele oli kirjutatud “Jumal armastab kõiki inimesi.” Politseinikud naersid kõval häälel- neile tuli idee! Ehk peaks siduma selle risti Yun’i selga. Maja omanik tuli kohale ja ütles neile, et Yun ei ole teinud midagi valesti ja nad peaksid kinni võtma hoopis teda Yun’i asemel. Politseinikud vastasid jalalöökidega ja rusikahoopidega mehele.

See juhtus päris isoleeritud mäestikualal. Seal elavil inimestel ei olnud peaaegu kontakte välismaailmaga. Nad ei olnud kunagi rändavaid evangeliste näinud. Seepärast politseirongkäik valvatava vangiga ja köitega seotud võõraga, kelle seljale oli kinnitatud suur punane rist, oli päris kummaline vaatepilt, ja paljud järgnesid neile. Nende ees sõitis aeglaselt auto, mille valjuhäälditest kuuldus:

-See mees on tulnud Henanist rääkima Jeesusest. Ta on kõigutanud ühiskonna alustugesid ja hirmutanud paljusid inimesi. Nüüd on ta arreteeritud, ja me kavatseme teda karmilt karistada!

Just nii nad tegidki. Kasutades toorest jõudu peksid nad teda rusikatega igale poole, ka jalgadega. Yun oli peaaegu teadvust kaotamas. Varsti kattus ta nägu verrega. Kui ta pilgu tõstis, nägi ta tee servas seisvaid inimesi, kes nutsid ja tundsid talle kaasa, nähes kui halvasti teda koheldi. Yun ütles, et nad ei nutaks tema pärast vaid rahva hinge pärast.

Politseijaoskonnas heideti ta suurde ülekuulamistuppa, kus akendel ja ukstel olid raudtrellid ees. Püha Vaim tuletas talle õrnalt meelde: "Sinu Isa kaitseb sind." Kaks politseiametnikku alustasid ülekuulamist. Yun ütles et on Henani maakonnast. Põhiküsimustele vastanud, mõmises ta ainult vastuseks ja jõllitas neile üksisilmi otsa. Politseinikud uskusid et mees on täitsa hull. Politsei õuele oli kogunenud rühm uudishimulikke pealtvaatajaid, kes kaelad õieli piilusid akendest sisse kui näidendi pealtvaatajad.

Üks politseinikest lahkus toast et helistada Henani maakonna politseile et teada saada rohkem Yun'i kohta. Peagi lahkus teinegi politseinik. Yun jäi nüüd üksi. Püha Vaim rääkis Yunile: "Peetruse Jumal on sinugi Jumal." Samas meenus talle, kuidas inglid olid vangla väravad avanud Peetrusele. Mõned Yun'i ümber keeratud köitest katkesid ime vael, kuigi käed jäid veel kokkuseotuks. Ta tõusis püsti ja kõndis ukse juurde, mis ei olnud lukus. Ta võttis ukseingist suuga kinni ja tõmbas ukse lahti.

Järgmisel hetkel kõndis ta juba politseijaoskonna õuel olevast rahvamurrust läbi põhjapoolle, meelde tuletades iseendale et Kristuse veri kaitseb teda. Keegi inimestest teda ei näinud. Ta oli nähtamatu. Põhjapoolsest osast leidis ta pesuruumi ja seal õnnestus tal käed köitest vabastada. Pikka aega kinniseotud käed olid tundetud. Kuidas ma nende abiga võiksin üle müüri põgeneda? Püha Vaim langes ta peale, kasutades Jeesuselt Kristuselt saadud autoriteeti käskis ta käelabasiid ja -varsi taastuda nii nagu nad olid enne. Samal hetkel ta südames ja kehas sündis ime. Nüüd mõistis Yun täielikult, et Peetruse Jumal on temagi Jumal!

Siis hüppas ta üleloomuliku jõuga kõrgele, klaasikildudega kaetud müüri peale, nii kui ingel oleks teda tõstnud õhku, ja siis alla teisele poolele. Selleks ajaks oli pimedus laskunud juba selle jalgraja peale, mida mööda ta hakkas minema. Ta käis ära pika teekonna komistades ja kukkudes vahel pimeduses. Ta ületas paljusid künkaid ja õnnestus jõgigi ületada. Mitme tunni möödudes kuulis Yun äkki nagu keegi oleks hüüdnud ta nime. Hüüdjaks osutus kohalik kristlane. Temagi oli osalenud koosolemisel aga jõudis enne ära minna, kui politseinikud viisid Yun'i ära. Ta väetas parajasti põlde. Ta tahtis viia Yun'i kohta, kuhu olid kogunenud inimesi. Kui nad olid käinud pimeduses paar tundi, kuulsid nad metsa keskel inimeste nuttu ja palveid. Seal palvetati parajasti Yun'i pärast.

Selgus, et nad olid palvetanud Yun'i vabanemise pärast sellest ajast alates, kui ta vangistati. Nüüd kui ta seisis seal nende keskel, nad ei tahtnud uskuda oma silmi! Kõik oli sündinud täpselt nii nagu Yun oli ilmutuses näinud enne reisile minemist läände. Koletis oli saanud kaotuse osaliseks. Jumal oli ta vabastanud kurjade meeste küünte vahelt imelisel moel. Vennad aitasid tal pesta haavu ja siis ta läks jätkama kuulutamist, õpetamist ja uute põgenemisseikluste läbielamist.

“Pööra oma pilk Jeruusalemma poole”

-Neil aegadel, kui ma rändsin kuulutades ja vahel politsei eest põgenedes, andis Jumal mulle tohutut tuge ja lohutust! Seepärast olin võimeline teisi töökaaslaste lohutama ja innustama, meenutab Yun.

Üheskoos nõu pidades rahustasime ja julgustasime ning palvetasime üksteise eest. Sedamoodi Kristuse ihu tegutseb. See oli armee kes oli teel hävitamiseks Saatana tegusid ja kuulutama Jumala riiki. Evangelistidele see tähendas ennekõike lahusolemist perekondadest, tagakiusu, alandusi ja vägivalda. Koos olles nad kõik rõõmustusid Issandas, kes oli nendega- ja nad kogesid ehtsat kokkukuuluvust vaimulikus töös olevate vendade ja õdedega.

Paljude prohvetlike sõnumite kaudu me tuleme võitma evangeeliumile uusi territooriume. 1982 ja 83 aastatel põles evangeeliumituli vägevalt Shaanxi' ja Hubeini maakondades. Samaaegselt lähenesid uued tagakiusu lained.

Hiina evangelistid liiguvad tihti ühest kohast teise jalgratastega. 1982 aastal sõitis Yun jalgrattaga lõunasse Hubeini maakonna poole koos mõnede töökaaslastega. Üks neist, õde Ding, oli saanud Pühalt Vaimult palju laule. Üks neist kõlas niimoodi:

Pööran pilgu läände ja näen
tühjaksjäänud laie põlde.
Issanda südames on kurbus iga päev.
Kes läheks tööle Issanda heaks?
Silmad täituvad pisaratest,
veri kohiseb soontes,
kanname rasket risti.
Minge! Päästke eksinud lambad.

Jälle kuuldus käsk minna läände. Laul ilmutas Jumala tahte selge suuna. Nad peaksid pöörama pilgu läände, Jeruusalemma poole. Noor õde laulis sellest, mida Jumal on kutsunud neid tegema. Yun tundis kuidas Jumal õhutas teda ütleva oma töökaaslastele seda:

-Selle vähese jõuga, mis meil on, me peame järgima Filadelfia koguduse eeskuju. Nad ei säästnud iseendid levitades evangeeliumi päästvat sõnumit.

Usklike hulga kasvades jätkas Saatan uute riugaste väljamõtlemist. Henani ja Hubeini vahelisel piiril vangistati mõned evangelistid. Salapolitsei kontrollis piiripunkte, busse ja raudteejaamu. Sellest hoolimata jätkas Yun töökaaslastega evangeeliumi levitamist. Nad laulsid seda laulu:

Edasi! Käi Issanda järel,
ära kunagi tagasi vaata.
Edasi! Järgi Jeesust, edasi, mitte kunagi tagasi.
See, kes paneb käe adra külge ja vaatab tagasi,
ei kõlba Jumalariigi tööle!

Turvapolitsei hakkas ründama veelgi enam kodukogudusi kõikjal Hubeini maakonna aladel. Kõikjale kinnitati kuulutusi, kus oli kirjutatud, et kodukogudused tuleb purustada. Raadiojaamad kuulutasid rahvale, et kõik Henanist tulnud evangelistid kuuluvad kinnivõtmisele.

Ilm oli justkui võrdluspilt neid ees ootavatest tagakiusudest. Puhus jääne tarretamapanev tuul Siberi poolt mis vaibus alles Põhja-Hiinas. Paljud neist, kes võtsid oma kodudesse vastu reisivaid evangeliste, sattusid samuti politsei arestikambritesse. Siia maani oli evangeliste soojalt vastu võetud tavalistes kodudes, kus nad said süüa ja katuse pea kohale. Aga nüüd hakkasid paljud kartma oma pere turvalisuse pärast. Mõnedesse küladesse oli evangelistidel sissepääs täielikult suletud, kuna neid aidanud inimesed langesid politsei julmuse ohvreiks.

Kord üks naine laskus põlvili nende ette ja anus et nad lahkuksid.

-Meie kodu ei või teid võtta vastu. Olge head ja minge kusagile mujale!

Yun küsis temalt pisarsilmil, kas naine saaks anda neile vähemalt tekigi et nad saaksid endid sellega katta. Nad vajaksid mingit soojakatet talve metsiku tuule vastu. Naine aga pelgas neile anda midagi, sest ta kartis, et politsei võib välja nuuskida teki andja. Evangelistid ei leidnudki ööbimispaika. Mitmete järgnevate ööde ajal üritasid nad leida tuulevarju keset lagendikku- külmas, kerges riietuses ja näljastena.

Tormise öö külmas pimeduses laulsid nad vaimulikke laule julguse säilitamiseks. Üks naistest leidis tuulevarju heinapalli seest. Yun koos ühe teise mehega peitsid endid põõsastesse järve rannal. Natukene oli sellest abi, aga siiski külma eemale peletada neil ei õnnestunud. Temperatuuri langedes tuul kogu aeg tugevnes. Tormine veemöll peksis nagu jäiseid naelu luude ja üdini läbi õhukestest riiekest. Sõbrad surusid teineteise vastu ja üritasid saada kuidagi sooja. Lebedes seal näljastena ja hammaste plagisedes palvetasid nad rahva eest.

-Oo, Issand! Me palvetame, et Sina ajaksid Hiina pealt ära sünged pilved. Heida armu oma püha vere pärast meie maale ja rahvale!

Koos lauldes tundis Yun viha ja kibedust südames kasvavat. Lõpuks ta hüüatas:

-Mu Jumal! Mul on kodus ema ja naine. Kuidas Sa võid kohelda mind niimoodi?

Kuigi Yun valas Talle välja kogu kogunenud viha, oli Jumal vait.

Yun tahtis minna tagasi koju, siiski läks ta edasi. Pikapeale ta mõistis, et Issand kasutas ebaõnne tema kujundamiseks. Et ta suudaks võita kibedaid mõtteid ja tundeid. Üks uus laul hakkas moodustuma ta meeles ja südames:

Nii kaua kui elan, armastan vaid Issandat.

Kõigest südamest, kogu jõust,

kõikide annetega

ainult Issandat armastan.

Juhtugu mis tahes,

mina armastan vaid Issandat.

Sõnades ja tegudes, läbi kogu elu,

ma armastan vaid Issandat.

Kujutlused ristil rippuvast Kristusest tulvisid Yun'i mõtetesse, ja ta kuulis Issanda hääle ütlevat:

-Ma olen armastanud sind igavese armastusega ega jäta sind kunagi.

Yun jättis hoolikalt meelde kõik saadud laulud ja kõik kogetu. Ta meenutas tihti kõike seda, mida Jumal oli talle öelnud ja teinud ta heaks. Sel põhjusel mäletab ta kõike veel tänapäevalgi elavalt, palju aastaid hiljem.

Yun tsiteerib seda piiblisalmi tihti: "Kes tahab mind teenida, peab järgnema mulle, ja kus olen mina, sinna saab ka mu teenija. Kes iganes mind teenib, seda austab mu Isa." (Jh12:26)

Uute raskuste ees

Yun vaistis vaimus, et ees ootavad tugevad kannatuste ajad. Lähenev kannatus varustab teda sellest veel suurema kutsumise jaoks, mille Jumal oli tema jaoks valmis pannud.

Üks vend palvetas ta eest ja prohveteeris:

-Mu poeg, vaatamata olukordadele kinnita oma pilk alati Jeesusele, ülista Teda ja anna au Temale.

Yun kutsus kokku kõik kodukoguduste juhid Henani lõuna- ja Hubeini põhjaosast. Kogunemise ajal tundis Yun juhatust lugeda Apostlite tegude 20 ptk. 22-38 salmini. Seal apostel Paulus kuulutas, et ta peab minema Jeruusalemma, kuigi Püha Vaim on on mind ette hoiatanud, et ahelad, viletsus ja tagakius ootab mind seal.

Kui Yun oli jõudnud lugeda need salmid, nutsid kõik töötajad kõva häälega. Koos viibitud ajal kuulsid nad mitut prohvetearingut, mis jutustasid Yun'ile eesseisvatest suurtest kannatustest.

Järgmine päev reisisid Yun koos naise Deling'iga bussiga põhjapoolle. Bussijaamas nägi ta ülesriputatud kuulutusi, kus rahvalt paluti abi ta vangistamiseks. Yun'ile tundus imelikuna lugeda taolist, et ta on tagaotsitav mees. Foto all kirjeldati teda kui ohtlikku kurjategijat. Politsei järgi oli ta tagurliku rühma juht, kes osales revolutsioonilises toimingus. Teda klassifitseeriti tülitsejaks, ja süüdistuste järgi ta oli õhutanud kristlasi rikkuma seadusi.

Yun'il olid tumedad päikesepillid silmadel, kui ta koos Deling'iga juhtusid pealt kuulama bussi ootavate reisijate vestlust Yun'i plakatist. Infos lubati rohkem tasu sellele, kes annaks politseile vajalikke vihjeid Yun'i tabamiseks.

Reisil kohtasid nad kristlasest naist, kes oli käinud mehe juures külas vanglas. Mees oli vangis evangeeliumi kuulutamise pärast. Meest oli koheldud eriti julmalt, naine tundis vaevu ära ta pärast ebainimlikku töötlemist, mis said talle osaks vanglas. Ta oli kurnatud ja väga haige. Yun ja Deling palvetasid ja nutsid koos selle hella naisega. Suurest kaastundest andis Deling naisele kogu nende raha.

Kui nad jõudsid sihtkohta Henani kirdeosas, märkasid nad peagi olukorra pingelisust. Südamelaulis Yun edasi:

Ja nüüd, kinnitatud Vaimus,
ma lähen Jeruusalemma!
Ega tea, mis mind seal ootab.
Aga mu elul pole mingit väärtust,
kui vaid jooksen võidujooksu lõpuni
ja teen selle töö,
mille Issand Jeesus Kristus on mulle andnud:
tunnistada Jumala armust.

Siingi oli kinnitatud ateistlikke loosungeid kõikjale. Aga kõige nähtavamale oli kinnitatud plakatid, kus nõuti kristlaste vangistamist ja kodukoguduste hävitamist. Kohalikel usuvendadel ja -õdedel ei olnud aimugi kartusest. Vangistuse ja tagakiusu ähvardustele vaatamata nad majutasid evangeliste külalislahkelt. Töötajaid oli kogunenud paljudelt aladelt hoolimata vangistamisriskist. Üks töötajatest, õiet palvesõdur, prohveteeris:

-Järgneva kolme päeva jooksul osa meist võetakse kinni ja mõned kannatavad juba märtrisurmagi.

Kõigest hoolimata säilitasid nad julguse jätkates palve ja lauludega. Nad olid sõdurid, kes ei soovinud võiduhinnast loobuda vaid tahtsid joosta jooksu finishini. Yun jutlustas

märtrisurmast ja evangeeliumi pärast kannatamisest. Kõik laulsid: “Ma olen valmis surema Issanda pärast.” Yun koos naisega otsustasid, et Deling peaks minema koju tagasi kohtuma ja lohutama neid paljude töötajate perekondi, kellede perekonnapea oli alles vangi pandud.

Oli 1983 aasta lumine talv, kui töötajad olid kogunenud kolmeks päevaks kokku. Jeesuse Kristuse kuumus hõõgus nende südameis. Kolmanda päeva keskööl kogunemine lõppes. Õed olid soojendanud pesukausitäie vett, et nad võiksid pesta töötajate jalgu. Pisarad silmis alustas Yun töötajatel jalgade pesemist. Kui ta lõpetas paluti tal istuda toolile. Nad võtsid tal kingad ja sokid jalast ning pesid ta jalad, kuivatasid ja panid kingad jalga tagasi. Siis läksid nad õue lumisesse pakasesse et venitada end öömaja sängis pikali.

Enne kui nad lahkusid, keegi mees, kellega Yun oli palju aega koos veetnud, võttis pearätiku ja sidus selle Yun'i kaela ümber. Eesmärgiga kaitsta teda külma eest.

Need koosolekud peeti kohas, mille nimi oli Armastuse küla. Järgnevate päevade sündmused sõdisid kisendavalt küla nime vastu.

Taevaline mees

Kui nad läksid välja pimedasse ja külma talveõösse, heitsid äkki mitmed prozhektorid nende valgust. Nad vaistsid kohe ohtu. Üks meestest lähenes Yun'ile ja hüüdis ähvardavalt:

-Kes te olete? Mida te siin teete?

Mõned kristlased keerasid kannapealt ringi ja põgenesid. Yun'gi üritas ära joosta, aga üks politseinikest haaras temast kinni ja vajutas elektrinuia vastu ta keha. Tugevad elektrivoolu impulsid läbistasid teda. Valu oli laastav. Yun langes lumme võimetuna end liigutama. Mitmed politseinikud löid teda püssipäradega ja sidusid kinni. Selsamal hetkel kuulis Yun ülevalt öeldavat kaks sõna:

-Mina tean!

Seal lumes lamades meenusid talle äkki Issanda sõnad Smürna kogudusele Ilmutusraamatust: "Mina tean su viletsust ja vaesust- kuid sa oled rikas- ning nende teotamist, kes ütlevad end olevat juudid, kuid ei ole seda, vaid on saatana sünagoog. Ära karda seda, mida sul tuleb kannatada! Ennäe, kurat heidab mõned teie seast vangi, et teid läbi katsutaks, ning teil on viletsust kümme päeva. Ole ustav surmani, ja ma annan sulle elupärja!" (Ilm 2:9-10)

Kõik ta valu ja hirm oli kadunud. Üks politseinikest hakkas teda ähvardama. Kui Yun keeldub tunnistamast, kes nad on ja kes olid koosolekust osa võtnud, ta tapetakse. Yun ei kartnud elu kaotamist, aga ta oli mures töökaaslaste ja nende turvalisuse pärast. Võib- olla kõik kristlased ei olnud saanud sõnumit arreteerimistest. Ta peab hoiatama teisi olukorrast. Ta otsustas et ei anna enda ega teiste kohta mingeid teateid. Nüüd meenus talle, kuidas Taavet oli Piiblis teeselnud hullumeelset Gati kuninga Akise ees.

Kui politseinikud kuulasid Yun'i üle, vastas ta sõnadega, millest hiljem on saanud ta lemmiknimi:

-Mina olen taevaline mees, ja elan Evangeeliumi külas, hõiskas ta.

-Nimi on Hommikutäht. Isa nimi on Armugatäidetud. Ema nimi on Usk, lootus ja armastus.

Üks politseinikest hakkas teda jalgadega peksma täis viha ja tigidust. Politseinik rabas Yun'i püsti ja kähises otse talle näkku:

-Mis loba sa siin ajad? Ma küsin, kes sa oled ja kust tuled ja kes on su kaaslased!

Yun osutas itta ja ütles:

-Selles külas seal.

-Käi mu ees, vastas politseinik.

-Kui valmistad mulle meelepaha, nülin ma su elusalt.

Yun kordas end olevat taevalise mehe. Siis hakkas ta hüüdma täiest kõrist hoiatamaks teisi lähedal olevaid kristlasi.

-Turvapolitsei on võtnud mind kinni! hüüdis ta kogu aja.

-Mina olen tevaline mees ja mina tean, kus on kogudusi peetud!

Yun viidi ühte lähedal olevast külast, üks politseinikest haaras temast kinni ja käratas:

-Missugune maja?

Yun teeskles imestust ja hüüdis kõva häälega:

-Oi, oi, see ei olegi see küla! See peab olema mingi teine küla!

Yun näitas nüüd hoopis teise suunda. Politseinikud läksid raevu. Neile tundus, et Yun pilkab neid. Nad paiskasid ta maha, pekstes teda jalgade ja kätega uuesti ja uuesti. Siis lasid nad käiku elektrinuija, nii et elektrilöögivalu tuiskas temast läbi. Kui Jumal ei oleks teda kaitsnud, oleks ta sealsamas tapetud.

Yun'i sõbrad, kes seisis ohutus kauguses nutsid, nähes kui julmasti teda koheldi. Yun hüüdis:

-Mina olen taevaline mees. Ma ei tea kus koosolek peeti. Ma tunnen ainult taevalisi mehi. Ei tea kes te olete. Taevaline mees ei hakka juudaks.

Politsei lukustas Yun'i koos teiste nelja kristlasest vennaga trellide taha. Väljas oli 10-15 kraadi külma, purev külma tuul jahutas kongi jääkülmaks. Kongis ei olnud mingit soojendust, kõigele lisaks olid politseinikud kiskunud Yun'ilt jope seljast ja heitnud selle lumme kinnivõtmisel. Ta värises kui haavaleht, ja peagi olid ta käed ning jalad külmast tundetud.

Yun hakkas peksma käsiraudadega raudtrellile. Siis äkki märkas ta kongis katkist puukasti, mille sees oli trumm. Ta hakkas trummi lööma võttes kätega kõrgelt hoogu, nii et kogu vangla täitus tugevast trummikõminast. Ta hakkas laulma psalmi 150 sõnadega. "Kiitke Jumalat. Kiitke Jumalat tema pühamus! Kiitke teda tema võimsas Taevalaotuses... Kiitke teda pasuna helidega, kiitke teda naabli ja kandlega."

Kui ta ringi hüppas tantsides ja lauldes, kajas külm temast vastu. Ta jätkas teistegi psalmide laulmisega. Teised vennad olid kongis põlvili ja palvetasid. Valvurid olid täiesti veendunud, et vanglas on vähemõistuslik mees, sellepärast jätsid nad ta rahule. Kogu pika öö Yun tümpsis trummi ja ülistas Jumalat kõva häälega. Yun ja ta vennad tundsid suurt julgustust.

Tagakiusu ja piinamisi

Järgmisel päeval saadeti teised vangid õue lund rookima. Yun'i aga osustati karistada kongis.

-Sa tegid kogu öö hirmsat lärmi. Küll see jahutab su tundeid, ütles üks politseinikest.

Teine politseinikest võttis elektrinuiaga ja viibus seda Yun'i näo ees. Siis käskis ta Yun'i põlvitada põrandale, tema aga keeldus.

-Mina põlvitan ainult Issanda ja Jumala ees, ütles ta.

-Mina olen sinu jumal, mõiratas politseinik.

-Kui sa põlvitad, võin ma su kohe siit vabaks lasta.

Uut julgust saanud Yun nähvas lisaks:

-Jeesuse nimel sina ei ole minu Jumal! Sina oled vaid politseinik. Minu Jumal on taevas. Mina olen taevaline mees.

Politseinik urahtas ja plöksutas elektrinuiaga voolu sisse.

-Kui sina oled taevaline mees, ei karda sa seda, eks ole?

Mitmed politseinikud tulvasid Yun'i ümber, võtsid ta kätest kinni ja sundisid teda kätega nuiast kinni võtma. Elektilööki lõi ta ihusse purustaval jõul. Tundus et süda plahvatab kohe.

-Jeesus! Heida mulle armu! hüüatas ta.

Kohe läks piinariist rikki. See ei töötanud enam üldse! Politseinikud vaatasid nuija imestunult ja lahkusid kongist seejärel kiiresti.

Pärast seda piinamist siirdati Yun ja teine kristlasest vend, nimega Jian, samasse vangikongi kokku kümne kriminaalkurjategijaga. Järgmiste päevade jooksul need kümme kurjategijat vägivallatsesid Yun'i kallal pidevalt. Vangivalvurid õhutasid vange igati kiusama Yun'i, kuni selleni et nad käiksid ta rinna peal. Mitu korda tabasid rusikad nii rängalt, et veri purskus ninast ja suust. Ikka keeldus ta midagi rääkimast.

Aja möödudes hakkas Yun'i kambrikaaslaste suhtumine muutuma. Kord üks neist ütles teisele, et Yun ei ole hull vaid tubli mees, kes on valmis maksma kõrget hinda oma veendumuste eest. Ta hakkas Yun'i aitama kongis, ja kui ta oli pääsenud vabaks, tuli temast põlev kristlane.

Peagi politseiniidud taipasid et vangi pannes Yun'i on nad püüdnud kinni "suure kala," aga kes ta õieti on? Vaatamata julmadele kolkimistele Yun kunagi ei öelnud oma nime või töökaaslaste nimesid ja aadresse. Lootusetuses algas nüüd turvapolitsei võtma ühedust Yun'i kodumaakonna politseiga otsides infot, mis võiks aidata välja selgitada nende vangi isiku.

Pärast mitme nädala möödumist saabus vanglasse Yun'i kodupiirkonnast rühm politseinikke. Nemad tundsid Yun'i kohe ära. Nüüd oli neile koitnud võimalus kättemaksuks, sest oli ju Yun lõppude lõpuks mitmeid kordi pettes neid ninapidi vedanud. Peagi pääses valla nende julm iseloom.

Yun'i hakati viima vanglaautosse. Oma harjumuste kohaselt politseinikud löid teda oma saabastega, nuiade ja rusikatega. Yun'il leidis haavu kõikjal ja keha valutab. Kui ta oli pääsenud bussi kongi, riputasid politseinikud Yun'i lae külge käsiraudadega nii, et ta rippus õhus. Käsirauad löikusid randmetesse luudeni välja. Selline oli Yun'i pika ja valuliku reisi algus. Iga kord kui buss tegi pöörde, lõi ta keha kõikudes vastu seina. Käsirauad löikusid tasakesi kogu aja sügavamale. Valu oli väljakannatamatu, Yun ei suutnud kuidagi seda leevendada.

Reisi ajal togisid politseinikud teda elektrinuiaga jagades talle elektrilööke. Seal edasi-tagasi kõikudes oli ta nagu abitu loom keda viiakse tappa. Kogu ta keha oli kaetud verega. Ta hakkas kahtlema Jumala lubaduses teda kaitsta. Seal ta hüüdis Jumala poole ja anus endale surma.

-Oo, Issand Jeesus! Miks sa oled lubanud mind käia läbi selle piina? Anna mulle andeks! Võta vastu minu vaim.

Kahtlemiste, hirmu ja valu asemele tuli ootamatult Jumala lohutav lähedalolu, kui Yun'i mõtted juhatati psalmi 46 juurde: "Lakake muretsemast! Teadke, et mina olen Jumal, kõrge rahvaste seas, kõrge maa peal!"

Kui auto oli saabunud ühte Yun'i kodupiirkonna linnadest, märkas ta et turvapolitsei oli kinnitanud kõikjale plakateid, milledele oli kirjutatud: "Õnnitleme riigivastase revolutsionääri Yun'i vangistajaid. Maha tagurlik Yun ja ta töökaaslased! Seiske vastu kristlastest anarhistide seadusevastastele kogunemistele, mida Yun'i juhtimisel on peetud."

Algab paast

Turvapolitsei transpordiauto peatus vangla vääraravate juures. Üks politseinikest tõukas Yun'i autost välja. Yun oli hirmsas seisukorras. See kõhn, paljasjalgne, ärapiinatud väike mees juhutati ülekuulamishoonesse, kus ootasid teda seistes kaksteist politseinikku.

-Ah sina oledki see mees, kes kutsub end taevaliseks meheks? Pole paha, mitte sugugi. Nüüd on sinu saatuse meie kätes. Sa ei pääse siit enne, kui oled kandnud oma karistuse. Sa oled juba kindlasti mõistnud et oled eksinud. Kõik su töökaaslased on juba tabatud.

Politsei nimetas mõne Yun'i tuttava nime ja jätkas:

-Teid on võidetud. See teie religioon on purustatud, täielikult lõpetatud. Nüüd ei pääse sa karistusest, sa oled partei ja rahva igavene vaenlane!

Yun tundis kuidas viha süttis temas põlema aga ta püsis vaiksena. Issanda Vaim lohutas teda sõnadega: "Kannatuste kaudu levib evangeelium inimesteni maa peal. Tõde on juba jõudnud miljonite südamenteni. Tõde jääb alati tõeks."

Ahvardava väljanägemisega ülekuulaja tuli Yun'i poole.

-Kas sulle on küllalt, või peab sind veel töötleva? Sul on palju kuritegusid ja need on eriti rasked. Partei on alati valmis osutama poolehoidu isikule, kes tunnustab oma kuriteod, aga on karm neile, kes keelduvad tunnustamast oma vigu.

Mees jätkas lubades Yun'ile täielikku vabadust, kui ta vaid annaks välja kodukogudused, selle struktuuri ja tegutsemise.

Ta ütles:

-Kui teed meiega koostööd, võin ma sulle garanteerida, et pääsed koju perekonna juurde veel enne kuin algavad kevadepühad.

Kuulates ülekuulajat Yun teadis mida ta oleks õieti tahtnud öelda: Sa lubad mulle amnestiat ja vabadust, aga mina võin sulle kinnitada, et te kõik surete. Kuhu te lähete pärast surma? Te peate vastu võtma Päästja Kristuse."

Yun palus siiski järelemõtlemise aega. Ta ütles ülekuulajale, et on mõne viimase päevaga palju kannatanud peksmise, piinamise ja nälja läbi nii et ta vaevu on võimeline kõnelema. Ta vajaks aega järelemõtlemiseks, puhkuseks ja toibumiseks. Yun'i loogika viis ülekuulaja eksiteele ja ta soostus tema sooviga.

Istudes vangikongis tunnetas Yun et Jumal oli lasknud sel sündida et ta sattus vanglasse, et süvendada nendevahelisi suhteid. Yun'ile meenus, kuidas Jeesus oli paastunud et võita kiusatused, milledest ta pidi läbi minema. Mida enam Yun sellele mõtles, seda kindlamini ta teadis, et ta peab tegema rabava otsuse. Hiljem ta selgitas:

-Püha Vaim ja mina tegime omavahel kokkuleppe. Kokkuleppes otsustasin järgida Jeesuse eeskujuga ja paastuda samamoodi kui Temagi oli teinud kõrbes võitmaks kiusatused.

Nii algas Yun'i paastu ja palve pikk ajajärk. Ta keskendus palvehetkedel eesolevatele erilistele vajadustele: evangeeliumi kiire levitamise tähtsusele, kannatava koguduse ja miljonite päästet igatsevate eksinud hingede pärast palvetamisele, samuti armsate vendade ja õdede poolest kes olid parasjagu vanglas.

See oli talle mitmel põhjusel eriti raske. Esiteks näris teda nälg, sest ta oli niigi olnud ilma toiduta mitu päeva. Teiseks tegi asjaolu veelgi halvemaks see, et hiinalaste kevadpidustused olid juba alanud.

Peoajal osutas vangla juhataja mingisugustki kaastunnet vangide vastu andes neile tavalisest rohkem toitu. Keedetud sealiha ja selleri lõhn levis piki koridore kongideni- peaaegu vastupandamatu kiusatus!

Nälg kiskus Yun'i kõhu kokku ja ta tahtis kangesti süüa. Ta pähe kerkis mõte: "Seda pidu peetakse vaid kord aastas. Sa peaksid kasvõi natukenegi sööma." Sest teda oli piinatud ja

kiusatud, ega ta olnud söönud mitu päeva. Ega see oleks teinud kellelegi liiga, kui ta oleks maitsnud kasvõi natukenegi toitu.

Siis tõusis veelgi tugevam vastupidine mõte esile: “Sa pead olema tugev ja vastu seisma kuradile, siis ta põgeneb su juurest!” Yun mõtles Jeesuse pikale paastule kõrbes ja hüüatas:

-Issanda Jeesuse Kristuse nimel, kaduge minust, näljapigistused!

Siis ulatas ta leiva ja supi mehele, keda vangivalvurid olid pannud nende kongi juhiks. Yun ütles talle et tal ei ole nälga, ja julgustas teda jagama portsu teiste vahel. Kohe, kui Yun oli andnud toidu ära, tugeva näljatunde kaja kadus.

Hiinlasest vangile on ta kõht jumalaks ja toit võimuks. Seepärast hakkasid teised vangid Yun'i austama. Nad tahtsid teada, miks temasugune hea ja sooja südamega mees oli sattunud vanglasse. Ta rääkis vanglakaaslastele, et Jumal on valinud ta kuulutama evangeeliumi Jeesusest Kristusest.

Pärast seda palusid vangid teda laulda Jeesusest Kristusest. Yun laulis ja seejärel hakkas neile jutlustama Jeesusest ja päästest, mida kõik vajavad. Kambrikaaslased olid rõõmsad, kuigi ei mõistnud Yun'i kõnest palju. Yun õhutas kõiki jagama teistega rooga, sest ta ei saanud ise süüa, ja palus et teised ei räägiks sellest vangivalvuritele. Vangid hindasid muidugi ta elukombeid kõrgelt.

Päevad möödusid päeva järel vanglas õpetades mälu järgi teistele piiblisalme. Ta mõtles nendele paljudele kristlastele, kes pidid kannatama evangeeliumi pärast. Jumala sõnad täitsid ta mõtteid, nii et ta ei puutunud toitu. Kartus ja kibedus haihtusid, rahu ja rõõm ümbritsesid teda. Ega ta hakka enam kunagi vihkama neid, kes teda piinasid ja julmalt kohtlesid. Teisalt nad täitsid Jumala tahtmist ta elus. Issand oli pannud ta proovile.

Yun tahtis olla Jeesuse sarnane, nii et ta ei võitle vastu, kui teda lüüakse ja põlastatakse. Kättemaks kuulub Jumalale. Yun kasutas Jumala Sõna pidevalt võideldes vastase rünnakute vastu. Ta võimsaim relv oli Jumala antud sõnad: “Lõpeta muretsemine. Looda Issanda peale. Ära karda, usu ainult. Ära kinnita tähelepanu välistele olukordadele või iseendale. Pane oma lootus Issanda peale. Palveta rohkem, siis näed Jumala kirkust ja au.” See oli lubadus tulevast vabadusest.

Terasväravad avanevad pea

Kui Jun oli paastunud nelikümmend päeva ja nelikümmend ööd, tuli Saatan teda kiusama küsimusega:

-Kas sa proovid olla parem kui Õpetaja? Ta paastus ainult nelikümmend päeva ja nelikümmend ööd. Miks Jumal sind ei aita? Sa sured siin kindlasti, ja mis saab siis sinu perest, emast ja naisest?

Pidev rünnak ta mõttemaailma vastu ägenes, tundus nagu ümbritseks teda vaimupimeduse maailm. Küsimused ja kartused kiusasid ta meeli. Kas mu paastu ajendiks oli uhkus?

Yun ei osanud midagi peale hakata vaimse survega ja kaalutles enesetappu. Aga ta teadis et selline tegu oleks hirmus patt, seepärast jätkas ta vastupanu nendele piinavatele mõttekraapimistele, kuni ta leidis lohutust Jumala Sõnast.

-Ära veel pidutse võitu minu üle, vaenlane! hüüdis ta uskuse. -Kuigi istun pimeduses, Issand on mu valgus. Ta juhatab mind välja valgusesse. Ma saan näha Ta õiglust.

Yun'i võitlused jätkusid. Rõõm ja rahu vaheldusid lootusetuse, valu ja hirmuga. Välised olukorrad, mis mis tal ees seisis, olid üle ta seedimisvõime. Nüüd hakkas ta endalt küsima, kas see sisemine Jumala rahu, mis oli teda turvaliselt kandnud mitmeid aastaid, on teda maha jätmas. Pärast pikka öist võitlust küsis ta Jumalalt:

-Issand, kas ma olen teinud pattu? Mida ma olen sulle teinud? Miks sa ei anna mu patte andeks?

Lootusetuses ta hüüdis Jeesusele:

-Võta minu vaim!

Aga Jumal vastas talle:

-Mu poeg! Ma tean su tegusid. Ma tean, kui vähe on sul jäänud jõudu järele. Sa oled olnud kuulelik mu Sõnale ega ole hüljanud mu nime.

Seda kuuldes hakkas Yun rõõmu pärast nutma. Ta tundis ennast lapsena, keda on kõvasti kolgitud, ja nüüd Jumala hoolitsus ja tõeline armastus ümbritsevad teda. Ta kuulis samal hetkel need sõnad, mis pea osutusid prohvetlikeks: "Vaata, ma avasin su ees ukse, ega keegi või seda sulgeda. Ma tean, et sinul on vähe jõudu, kuid sa oled hoidnud tallel mu sõna ega ole salanud mu nime." (Ilm3:8)

Neid sõnu saatis võimas jumalik nägemus. Taevaline mees nägi mitut terasväravat, mis avanesid ta ees üksteise järel. Nende läbi nägi ta lugematul hulgal mehi ja naisi eri rahvustest, noori ja vanu kes kõik ülistasid Issandat. Püha Vaim meenutas ka neid nägemusi mida ta oli saanud varem ja mis puudutasid ta kutsumist evangeeliumi tööle.

Pärast seda langesid jälle masendavad, piinavad pilved ta peale. Ta ei näinud mingeid võimalusi evangeeliumi kuulutamiseks ja et võiks täide viia oma kutsumist. Lootusetuses ta ütles Jumalale, et kui ka ta isegi avaks vangla ukseid, ei oleks tal jõudu nendest välja kõndida.

-Ma ei võta oma kutset tagasi, meenutas talle Jumal.

-Igaüks, kes usub, võib teha samu tegusid mida mina olen teinud ja veel suuremaidki.

Kõik valu ja meelepaha kadusid. Valgus ja vägi ja rõõm tulvasid Yun'i südamesse. Ta nägi teise nägemuse, kus Jumal andis talle näha kuidas ta ise koos teiste usklikega murravad läbi kõikidest tõketest ja raskustest, mis nende teele jäid.

Kõik teised vangid hakkasid rääkima sellest mehest, kes ei söönud midagi ja oli ikkagi elus. Vangid hakkasid omavahel kihla vedama selle peale, kui kaua ta veel elada võiks. Kongikaaslasel, kellel oli kohustus Yun'i kanda ülekuulamishoonesse ja ära, oli temast hale meel nähes Yun'i haavu ja piinatud keha.

Nähes Yun'i kannatusi vanglas, kasvas teiste vangide huvi tema vastu, peagi hakkasid nad küsima:

-Mida see mees õieti oma elust mõtleb, keda esindab?

Väljaspool vanglat olid usklikud teadlikud Yun'i kannatustest ja ohvrist, pändumatust usaldusest Jumala vastu. Palju kodukoguduse kristlasi paastusid ja palvetasid ööd ja päevad ta pärast. Ja kogudus kasvas pidevalt. Imesid ja tunnustähti sündis pidevalt, ja Kristuse ihusse liideti tuhandeid uusi usklikke.

Kiusatuses

Paasumise ja palvetamise jätkudes nägi Yun hirmsa nägemuse. Selles nägi ta võimsat tormi kõrbes mis rebis katuse ta majalt. Kodu vundament püsis kindlana, aga seinad väändusid ja murdusid. Seinte pragunemise järel ründasid neid suure karjana skorpionid, mustad maod ja herilaseparved. Yun'i valdas hirm. Ta ei teadnud, mida teha.

Nägemuses pöördus ta ümber ja nägi alasti naist, kes meelitas teda. Naine kutsus teda meelitades rindadega enda juurde varju. "Tule siia, põgeneme koos." Torm ja kõik jälgid roomajad meelitasid Yun'i jooksmata alasti naise, selle prostituudi poole, kes võis ära hoida saabuvat katastroofi. Äkki nägi ta ema seismas enda kõrval nagu säramas ja ta peatus. Ema andis talle leivatüki ja palus selle tal ära süüa. Herilased, skorpionid ja mustad maod hakkasid uuesti teda ründama. Nende hammustused tundusid nagu nooled, mis läbistasid südame. Yun väänles valudes ja hüüdis:

-Oo Jumal! Päästa mind!

Siis ta ärkas üles.

Nüüd Yun mõistis, et ees ootavad uued ülekuulamised, ta sirutas käed vend Li poole, kes oli ta kõrval.

-Mind ülekuulatakse varsti jälle, ja ma pean kannatama Issanda nime pärast. Palvetame armu ja abi mulle!

Just siis krigisesid ukse hinged ja kambri uks avanes. Kõva hääl rikkus vaikuse:

-Tooge Yun välja!

Vend Li oli aidanud Yun'i mitmel viisil. Mõnikord kandis ta Yun'i ülekuulamisele ja tagasi, kui ta ei jaksanud ise käia. Enne vanglasse sattumist oli Li kõigutamatu rõõvel. Politseinikud olid pannud Li Yun'i kongi pidamiseks tal silma peal ja teatamaks kõiki ta tegemisi valvuritele. Aga Li hakkas Yun'i vastu huvi tundma ja imestas, miks see mees peab nii palju kannatama, kuigi ta käitumine on täiesti aus. Ühel päeval tahtis Li õppida tundma Jeesust kui Vabastajat. Lõpuks ometi oli Yun'il kristlasest kambrikaaslane.

Yun pandi ülekuulamistoa betoonpõrandale pikali. Üks ülekuulajatest küsis kas ta ka täna kavatses vait olla.

-Meil on meetodeid, mis panevad sinust sitkemadki mehed laulma, irvitas ta.

Ja siis algasid julmused. Nad tallasid ta kätel ja jalgadel, siis kaks meest kes olid vastutavad ülekuulamise eest võtsid elektrinuiad välja. Nad juhtisid elektrivoolu ta pähe, näkku ja teistele kehaosadele kasutades piinariista maksimaalvõimsust. Elektrilöökidest põhjustatud valu tundus muserdavalt kogu ta ihu. Kuna Jumala Sõna elas sügavalt ta südames, teadis ta et Issand seisis ta kõrval. Valu andis mingil määral tagasi. Ta suust ei oldud kuulnud veel ainustki sõna.

Yun'i sitkuse pärast vahetasid ülekuulajad nüüd taktikat ja hakkasid talle lähenema "siidikinnastes." Ülekuulajate juht ütles Yun'ile:

-Me soovime anda sulle võimaluse. Kui sa tunnistad, et oled teinud valesti ja õhutanud kristlasi vastu seisma parteile ja registreeritud kirikule, me unustame kõik su varasemad teod. Me võiksime juba mõelda partei liikmeks astumise üle! Sinust võiks tulla koguni Kolme ise kiriku esimees!

Mees togis Yun'i sõbralikult jalaga.

-No mis sa selle peale kostad?

Yun'i värisemapanev nägemus tulvas tagasi ta mällu. Nüüd ta mõistis, kes see alasti prostituut oli ja kes veetles teda pakkudes kaitset hirmsate roomajate eest. Tõenäoliselt oleks ta võinud vältida alandusi ja valusid ning pääseda vabadusse. Kui suurepärase oleks pääseda koju

oma naise juurde. Tal tarvitseb vaid loobuda oma kutsest, jääda Kolme ise kiriku käsu alla ja järgida valitsejate juhiseid.

Piinad, nälg, mustus, hais ja kõik muugi selles hirmsas vanglas lakkaks ja arvatavasti pleekuksid ära ta mälestustest. Talle lubati, et ta võib kuulutada, ristida inimesi ja õpetada Piiblit. Ta saaks isegi oma palvemaja lauluraamatute ja Piiblitega hulgal, mida ta ei oskaks endale ettegi kujutada. Talle ei keelataks midagi. Lõpuks oleks ta pere ohutuses ja ta saaks kindla, turvalise positsiooni ühiskonnas.

Ta peas galopeerisid kiiresti küsimused: Missuguste tingimustega ma peaksin nõustuma? Kui raske oli vastata mõõnvalt kirikule, kes piltlikult oli muutunud prostituudiks? Mõõnvalt nõustuda kompartei valvamise ja juhtimisega?

Äkki kuulis ta ülekuulajat küsivat:

-Kas sa kuuled mind, Yun? Kas võtad selle pakkumise vastu?

Samal hetkel mõistis Yun piinajate sõnade tähendust. Nende tingimustega nõustumine tähendanuks kutsumuse ja elu ohtu seadmist. Siis ei oleks ta enam vaba lind, vaid seejärel oleks ta kindlalt puuri suletud lind.

25 aastase nooruki südames käivitus valulik sõda. Ta ei või lubada neil ennast surnuks peksta. Oli nii palju põhjusi milleks elada. Ta oli noor, tal oli naine ja palju sõpru ning kohustusi. Kogu elu oli alles ees.

Just siis kui ta oli järele andmas ja nõustumas tingimustega, ilmus ta ilmade ette taas alasti prostituut. Naine kutsus meelitades teda enda juurde, ja skorpionid, maod ja herilaseparved tõusid uuesti üles. Ta lebas külmal tsementpõrandal poolsurnuna. Tal ei piisanud jõudu isegi rääkimiseks.

Siis saatis peaülekuulaja kedagi vangla haiglaosakonda abi järele. Ruumi astus pahatahtliku ja armutu välimusega mees, kes oli arvatavasti arst. Yun kuulis teda ütlevat:

-Lahkuge ruumist. Ma tahan uurida Yun'i üksinda.

Uurimismeetodid osutusid päris ebatavalisteks.

-Olen päris kindel, et ma saan su rääkima panna, ütles arst julmalt. Ta asetaski Yun'i lauale ja sidus rihmadega ta käed ja jalad kinni. Kuritahtlik naeratus huulil võttis arst välja mõned suured nõelad. Arvatavasti kasutas ta neid ainult "eriraviks" neile, kellel ei olnud soovi rääkida. Yun vingerdas ja karjus valust, kui "arst" surus paksud nõelad talle sõrmeküünte alla ühe nõela teise järele. Yun kaotas valu pärast lõpuks teadvuse.

Meelemärkusele tuli ta vangikongis. Kogu ta keha oli tursunud, ta ei tundnud üldse oma käsi. Vend Li kuulis arsti ütlevat talle:

-Yun, täielik idioot! Kao oma Jumala juurde!

Arst oli rääkinud Yun'i kongikaaslastele, missuguse kohtlemise osaks Yun oli saanud. Kõik olid hirmul. Yun'i piinad puudutasid juba ka kõige paksema nahaga mehi, neid teda kes enne olid teda kiusanud.

Rutiinsed ülekuulamised jätkusid ja tõid endaga kaasa enam peksmisi, elektrilööke ja nõelu. Keset hirmsaid piinamisi uskus Yun, et Jumal tahab talle midagi öelda. Yun märkas et ta on muutunud tahtejõuliseks. Nende pahade meeste kaudu õppis ta uskumatut kuuletumist, usaldust ja lootmist Jumalasse. Samal ajal ta kannatlikkus kasvas ja tugevnes. Ta mõistis üha sügavamalt Kristuse kannatusi ja Jumala riigi suurust.

Nii nagu Jeesus Pilaatuse ees, püsis vait Yun ülekuulamistel ega andnud teada ülekuulajatele midagi. Teismelisena üles kasvanud kristlasena oli ta saanud Jumalalt laulu- minust ei tohi kunagi saada juudast. Ega tulnudki.

Tasast kannatamist kurjuse keskel

Ülekuulamistehnika muutus, kui uurijad mõistsid, et Yun ei anna neile mingisugust informatsiooni. Suure põlgusega hakkasid nad teda söimama kiskudes teda silmalaugudest, huultest, kõrvadest ja teistest kehaosadest. Nad võtsid tal riided seljast ja peksid teda metsikult. Siis käskisid nad Li'd viia ta tagasi kongi.

Teiste vangide arvates see oli juba liig. Ülekuulajad vahetasid taas taktikat et teised vangid ei läheks üle Yun'i poolele. Nad hakkasid Yun'i taga rääkima valetades vangidele tema kohta öeldes, et ta oli poliitilis-reaktsioonilise tagurlikkuse kurjategija, kes oli kurjalt enda kasuks ära kasutanud partei usaldust.

Teda süüdistati peetuses: ta ei söö sest ta teeskleb end haige olevat. Kui teda oli viidud haiglasse ravile, teatasid arstid avalikult, et tal ei ole midagi viga. Vangla ametnikud teatasid, et Yun on riigi vaenlane, keda peab karmilt karistama. Nüüd oli iga Yun'i kongikaaslase kohus valvata visalt teda ja teatada tema kõikidest tegudest vangivalvuritele.

Nad kasutasid Mao teooriat klassivõitlusest kavalalt viha ja kahtluste õhutamiseks Yun'i vastu. Selle hetkeni tundsid pikka karistusaega kandvad vangid Yun'ile kaasa. Kuuldes aga neid süüdistusi, läksid nad raevu selle kaitsetu argpüksi peale. Neil ei olnud midagi kaotada. Neid oli alandatud ja koheldud ebaõiglaselt nii palju kordi, et neid ei arvatud isegi inimolenditeks. Yun'i kiusamine pakkus neile võimaluse valada oma pinged ta peale välja. Alandustes ja valus, mida nad tegid Yun'ile, ei olnud mingeid piire.

Alguses kongikaaslased rahuldusid sellega et solvasid teda sõnadega. Nad pilkasid seda Jeesust, keda ta teenis. Kui see ei avaldanud soovitud mõju, lükkasid nad ta "voodi" kusenõu kõrvale kambris. Kuna seda nõud tarvitas 16 vangi, on võimatu ette kujutada seda lehka, mis täitis õhku kui Yun lebas voodis kusenõu kõrval. Aga sellest veel ei piisanud.

Nüüd tahtsid vangid ta arvel veel ennast lõbustada, ja kambri juht oli esimene. Ta kõndis Yun'i juurde ja kuses ta pähe ning näkku. Yun, kes ei olnud võimeline ennast kaitsma, lebades võimetuna, abituna, poolsurnuna- mees, kellest oli järele jäänud ainult luu ja nahk. Ta võis ainult vaikselt kannatada ja mõelda sõnu, mis kirjeldasid Jeesust: "Ta ei söimanud vastu, kui teda söimati; ta kannatas ega ähvardanud, vaid jättis kõik selle hoolde, kes mõistab kohut õiglaselt." (1Pe2:23)

Seal, kus valitseb kurjus, paneb vaid ettekujutus piirid kõige armutumatele ja julmematele tegudele. Kui valvurid õhutasid teisi vange karmiks kohtlemiseks, mõtlesid nad seda sõna- sõnalt. Nad lubasid teistel vangidel heita ta peale ka väliskäimla nõu.

Üks valvuritest torkis Yun'i elektrinuiaga kui ta ligunes käimlajäänuste sees. Valulained mürdsid ta kurnatud keha, mis ei kaalunud rohkem kui 30 kg. Valudes väänlev Yun pidi neljakäpukil roomama üle inimeste väljaheidetest moodustunud hunniku. Kui ta oli üle jõudnud, tõugati teda jälle ja elektrinui torgati talle nüüd suhu. Kui elekter klõpsutati sisse, oli valu ettekujutamatu pöörane. Nüüd oldi mindud vend Li meelest liiga kaugele. Ta proovis Yun'i välja tõmmata väljaheidete hunnikust, aga teised ei lasknud tal seda teha.

Yun kuulis südames 22. psalmi: "Mu neel on kuiv nagu potitükk ja mu keel on kinni suulae küljes, surmapõrnu paigutasid sa minu. Sest koerad ümbritsevad mind, tigidate hulk keerleb mu ümber; nad purevad mu käsi ja jalgu, ma võin lugeda kõiki oma luid." (Ps22:16-18a)

Seal ta nüüd lebas elumärkideta, aga ta hing ei olnud surnud! Ta kuulis veelkord Jumalat talle ütlevat: "Olge rõõmsad ja hõisake, sest teie palk on suur taevas! Just samamoodi on taga kiusatud ka prohveteid enne teid." (Mt5:12)

See sündis 1984 a. märtsikuu alguses, ilmad hakkasid soojenema. Kui Yun lebas väliskäimla seina ääres üritades toibuda läbielatud katsumustest, voolas rahu ta peale.

Yun'i mõtted pöördusid tagasi kaugel tunduvast õhtust, sinna kus arreteeriti. Ta meenutas neid väheseid vendi ja õdesid, kelledega koos ta oli kogunenud kokku ja kes olid tol õhtul pesnud üksteisel jalgu. Ta meenutas kallist sõpra, kes oli andnud talle rätiku sõnadega: "See kaitseb sind külma eest," just enne kui politsei oli saabunud. Häid inimesi on palju.

Ta hakkas laulma 23. psalmi: "Issand on mu karjane... Ka kui ma... ka kui ma kõnniksin pimedas orus, ei karda ma kurja." Alles õhtul lubati ta sõpradel kanda ta tagasi kongi.

Yun ei teadnud veel seda, et vangla valvurite ülem ei olnud veel jõudnud teda piisavalt piinata. Oma julmuses arendas ta uusi piinamisviise. Yun oli mässinud rätiku endale ümber vöökohta ja sidunud sõlme kohale tassi. Ta pere oli kinkinud talle selle mälestuseks. See oli talle eriti väärtuslik.

Valvurite pealik käskis vangidel heita tass kusetünni. Seepeale rebisid vangid rätiku ta ümbert ja heitsid tassi tünni. Yun tahtis päästa tassi ja rätikut, aga südametü valvur haaras tassi uuesti ta käest ja heitis selle tagasi tünni ja kuses sellele peale.

Yun sirutas käe, võttis tassi ja surus selle kõvasti vastu rinda. See oli virtsast läbimärg. Ta süda täitus raevuga, ja ta tahtis neid kurje mehi needa, aga ta tal ei tulnud sõnagi suust. "Õnnistage neid, kes teid taga kiusavad, õnnistage ärge needke... Ära luba kurjal võitu saada enda üle, vaid võida sina kuri ära heaga."

Vihast nuttes õnnistas ta neid mehi. Yun ei aimanudki, et nad peagi saavad kanntama oma südametuse pärast. Vend Li, kristlasest kongikaaslane, paigutati teise kongi, kuna ta kaitses Yun'i. Nüüd said vangid taas Yun'i kiusata vabalt togides jalgadega ja pekstes teda, kustes talle pähe ning näkku.

Järgmisel hommikul pärast Li ümberpaigutamist hakkasid mitmel vangil hirmsad sügelemised. Nende kehad olid täis punaseid paiseid ja haavu. Nad olid saanud sügelised! Kihelus oli nii väljakannatamatu, et nad ei saanud rahulikult paigal istuda. Tundus et Yun'i nakkus kuidagi ei puudutanud.

Kambrikaaslased hakkasid Yun'i uurima et saada põhjuses selgusele. Kui nad olid temalt särsti seljast kiskunud, nägid nad et tal ei olnud punaseid täppe- ei ühtainustki! Hämmastav oli see, et esimene sügeliste nakkuse saaja oli kongi juht. Need, kes ei olnud veel nakkust saanud, arvasid et neil on parem ennast pidada juhust kaugemal.

Selle asemel lükkasid nad Yun'i voodi kusetünni juurest kongi juhi kõrvale, lootes et ta saab niimoodi nakatatud. Varsti levis nakkus teistelegi jättes Yun'i täiesti puhtaks. Tundus et sügelise lestad "hüppavad temast üle" ja ründavad teisi.

Ainult üks vangidest peale Yun'i jäi terveks. Sel põhjusel hakkas ta varsti Yun'i kohtlema sõbralikult. Ühel õhtul, kui ta pani Yun'ile tekki peale, sosistas Yun talle kõrva, et ta peaks Jeesuse vastu võtma Päästjaks. Samal hetkel võttis mees Jeesuse südamesse ja teenis Yun'i pärast seda ustavalt.

See kõik jättis tugeva mulje Yun'i kongikaaslastele, aga nad veelgi ei lakanud teda häirimast. Kongi juht tõmbas Yun'ilt teki ja andis oma selle asemele. Tekk oli täitsa paksult kaetud vereplekkidega. Sellest hoolimata Yun ei haigestunud.

Külaskäik ja paastu lõpp

Oli 1984 aasta kevad. Saatan oli Yun'i kiusanud juba mitu nädalat et teda murda. Ta ihu oli peaaegu täielikult hävitatud. Ainult Issanda jõul suutis Yun üle elada need hirmsad piinad.

Vanglaseinte taga planeeriti laiu tagakiusulaineid kodukoguduste vastu. Kõikjal Lõuna- Henanis arreteeriti paljusid tähtsaid juhtivaid isikuid. Yun'i ema algatusel kogunesid kogudused kokku paastuma ja palvetama vangistatute pärast. Igal hommikul ja öhtul hüüdsid nad Issanda poole.

Nad üritasid ametivõimudelt välja selgitada, milline karistus ootab Yun'i. Mõned politseinikest ütlesid et ta saab eluaegse vanglakaristuse, teised jälle uskusid et ta saab surmanuhtluse. Kui Yun'i sugulased olid kuulnud selliseid jutte, õhutasid nad naist võtma lahutuse Yun'ist ja otsima endale teise mehe. Nad ütlesid Deling'ile, et Yun elavana küll enam tagasi ei tule.

Ainult Yun'i ja Deling'i emad julgustasid noor naist püsima kindlana Issandas ja ootama Yun'i, kuigi see oli talle talle raske katsumus. Yun'i ema ja Deling olid nagu Rutt ja Noomi. Nad palvetasid edukalt mitme takistuse langemise pärast.

Deling nägi und, kus nad koos Yun'i emaga külastasid koos Yun'i vanglas. Kuigi Yun nägi välja hernehirmutisena, oli ta erksa meelega, täis rõõmu ja rahu. Unes andis Yun Deling'ile võtmed, öeldes:

-Selle võtmega võid sa avada ükskõik missuguse lukustatud ukse!

Üles ärgates tundis Deling suurt soovi palvetada. Palve ongi ju võti, mis avab kõik ukсед. Kirjeldades oma unenägu Yun'i emale, kuulis ta et emagi oli näinud sarnase une. Yun oli olnud selle päevani paastus 74 päeva! See oli tõeline ime et ta oli veel elus. See ebatavaliselt pikk aeg oli täis suuri võitlusi ja raskusi. Yun pidi läbi elama palju kartusi ja pimedust oma elus, aga samal ajal kurjuse kõrval nägi ta imesid, nägemusi, und ja ilmutusi Issandalt. Jumala ustavuse pärast võis Yun püsida ustavana ega olnud hakanud juudaks.

Ta oli mitmeid kordi öelnud Issandale:

-Nii kaua kui kogudused ei kannu kaotusi, mina olen valmis kandma koormat, üle elama raskusi kuni surmani sinu pärast, oo Issand.

Kogu paastu ajal ei olnud ta saanud mingeid teateid perekonna või kodukoguduste kohta. Ta võitlusväljaks oli kiusatus uskuda teiste vangide jutte, et siia vanglasse ta surebki. Vaatamata sügelistele jätkasid vangid ta kiusamist. Inimlikust vaatenurgast vaadates näis Yun'i olukord täiesti lootusetu.

Kuuendal märtsil 1984 aastal said Deling ja Yun'i ema ametnikelt loa külastada Yun'i vanglas. Vanglaametnikud lootsid nimelt et Yun'i perekond saaks ta nõusse, et ta jälle sööma hakkaks. Kui Yun'i perekond sai kutse, tundus neile kohe et see kohtumine tuleb ebatavaline.

Veel kohtumispäeva hommikul üritasid ametnikud veelkord Yun'i panna rääkima. Ta viidi ülekuulamishoonesse, kus talle öeldi:

-Yun, see on su viimane võimalus. Kui nõustud meiega koostööle, pöördub kõik paremuse poole.

Märgates, et Yun ei kavatse midagi rääkida, ründasid nad teda elektrinuiaga. Yun oli pikka aega meelemärkusega.

Lebades külmal pörandal vaevalt elus, tundis ta äkki soojust näkku ja kedagi ennast embamas. Ta avas aeglaselt silmad ja nägi ema kallistamas ennast. Ema soojad pisarad olid äratanud ta meelemärkusele. Ta ümber oli kaheksa perekonna ja koguduse liiget palvetamas ta paranemise pärast. Alguses Deling ehmatas ära, sest ta ei tahtnud uskuda, et see oli ta mees. Yun oli täiesti tundmatuseni muutunud, kokkukuivanud ja täis siniseid plekke pideva peksmise

tulemusena. Ta verest määrdunud riideid oli raske nimetada räbalatekski. Aga ema tundis oma poja ära.

Kui Yun'i ema jätkas poja pärast palvetamist, hakkas Yun tundma, kuidas Issanda vägi voolab ta ihusse. Ta kuulis selliseid sõnu peas: "Räägi! On saanud minu hetk." kui ta avas suu et rääkida, sulges ta õde tema suu käega. Õde nimelt kartis, et et Yun võiks öelda midagi sellist, mis võiks esile hiljem kutsuda veelgi rängemaid karistusi. Ametnikud jälgisid nende kohtumist pingsalt.

Yun lükkas õe käe kõrvale, ja siis paiskus ta seest võimukas hää!:

-Ei kuningate ega inimeste kaudu, kes ei saa teid aidata. Parem on loota Jumala peale kui selle maailma vürstidele. Pane oma lootus täiesti Issanda peale, ärga kartke. Jeesus on tee tõde ja elu.

Yun haaras sõbra käest ja jätkas:

-Vend, rikkus ja au ei või kahjustada, vaesus ja pimedus ei või eksitada ega ähvardused ja vägivald või painutada neid, kes oma lootuse panevad Issanda Jeesuse Kristuse peale. Looda Tema peale et võiksid olla tõe mees. Abba Isa ütles mulle, et te tulete täna minuga kohtuma.

Vangivalvurid jälgisid kõike sündinut, aga nende kõrvad olid nagu kinni topitud ja silmad pimedaks tehtud. Yun jätkas kõva häälega:

-Ema, su pojalt on nälg! Sinu pojalt on janu, aga mitte maise leiva ja vee järele vaid inimeste hingede järele. Ema, kui sa lähed evangeeliumi jagama ja hingi päästma, see on minu leib!

Kui ta oli valanud palju pisaraid, sõi Yun esimest korda 74 päeva järel. Nad nautisid koos Issanda leivamurdmist- küpsiseid ja veini. Yun'i perekond teadis, kui suure tähtsuse Yun oli alati andnud Jeesuse viimase söömaaja mälestamisele. Leivamurdmise ajal ta ütles:

-Ema, see söömine võib jääda viimaseks, mida me koos sööme. Ma võib- olla saan surma. Kui ma pean surema, siis olgu nii. Ma jään ustavaks Issandale. Kui see on Jumala tahtmine, ema, Deling, vennad ja õed, siis me kohtume Tema riigis.

Yun'i naine ja ema kallistasid teda kirglikult. Kõik nutsid. Just nüüd teatas Deling et ta on viiendat kuud rase.

Nüüd kui unest ärgates hakkasid vangivalvurid hüüdma ja vastu lauda peksma. Külalistel kästi kohe lahkuda. Enne kui nad lahkusid, ütles ema Yun'ile suure autoriteediga:

-Jumal tahab et sa kuulaksid ema sõna. Sa pead elama, mitte surema. Me kõik vajame sind- naine, mina, ja kogu Jumala perekond.

Ema pidas oma pojast kõvasti kinni, kuid kõva südamega valvurid paiskasid ta põrandale ja haarasid Yun'ist kinni. Terasuksed paugatasid kinni, Yun aga kuulis üha ema hüüdmast nende tagant:

-Mu poeg! Ole tugev, küll sa pääsed, jää ellu Issanda jaoks!

-Ema! Hüüdis Yun vastu: -Sa pead evangeeliumi kuulutama ja palu kogudust et see palvetaks ja paastuks!

See jutt ajas vangivalvuri nii marru, et ta lõi Yun'i rusikaga näkku.

Kui nad jõudsid tagasi kongi, hakkas valvur teda piinama uute löökideseerijaga. Ta ähvardas Yun'i tappa. Kongijuht koos teiste vangidega hakkasid Yun'i usust halvustavalt rääkima. Üks muslem urises temale:

-Te kristlased usute Jeesusesse ja jutlustate tema õpetusi. Te asetate ennast partei vastu, ja see pole veel kõik. Taeva seadused karistavad sinusuguseid sigu.

Äkki olid ta kongikaaslased vapustatud, kui Yun tõsis püsti ja teatas neile:

-Head kongikaaslased! Issand tahab et ma räägiksin teiega täna, kuulge tähelepanelikult!

Kõik vangid jäid tummaks. Missugune jõud võis tõsta selle kõhetu luude hunniku püsti ja panna rääkima sellise kõva hääle ja autoriteediga?

-Issand on mind saatnud siia vanglasse ja siia kongi teie pärast. Alates esimest päevast kui ma tõstsin oma jala siia kongi, olen ma teile rääkinud, et ma usun Jeesusesse ja kuulutanud Tema nimel. Olen teile rääkinud et Ta on elav Jumal. Nüüd olete te näinud, et ma ei ole söönud ega joonud midagi üle seitsmeteistkümne päeva. Kas te ei mõista, et olen elus ainult sellepärast, et Jumal on mind kaitsnud?

-Jumal tahtis teile näidata, et Ta on elav Jumal ja et Jeesus elab! Yun jätkas: -Kui kaua te veel kavatsate jätkata omi kurje tegusid? Kui koidab kohtupäev, kuidas te siis võite põgeneda põrgu koleduste eest? Aga Jeesus tahab anda teile patud andeks, kui te kõik meelt parandate ja pöördute Jeesuse poole! Langege nüüd põlvili ja paluge Jeesust et ta annaks teile teie patud andeks. Kui te seda ei tee, ei pääse teist keegi armutust kohtuotsusest ja põrgu igavesest tulest!

Esimesena reageeris kongi juht. Ta langes põlvili ja hüüdis:

-Yun! Mida ma pean tegema?

Kaksteist vangi, nende hulgas Yun'i pilganud muslem, põlvitasid ta ümber ringis. Nad palusid nuttes Issandalt andeks.

Ühe hetkega olid need julmad vangid, kes olid oma südametunnistuse kõvaks teinud, tundsid end nüüd süüdlastena Yun'i ees, sellepärast et nad on teda nii halvasti kohelnud. Yun aga andis neile andeks nii nagu Joosepki oma vendadele.

-Te kavatsesite mulle kurja teha, aga Jumal tahtis parimat- päästa paljude elud! Julgustas neid Yun.

Yun ristis neid pritsides natukene vett neile peale, tehes neist niimoodi jüngrid. Kogu kongi õhkkond muutus täielikult. Vangide sõnavara ja käitumine muutusid sellest hetkest täiesti teistsuguseks.

Vanglamüüride teisel poolel jätkasid kogudused kindlana palvetamist ööd ja päevad. Paljud kristlased said lisa julgust. Hirm, mis oli kleepunud nende südamesse, kadus. Hakkas sündima suuri imesid, ja palju inimesi pöördus Issanda poole. Kristlaste koosolekutele hakkas tulema inimesi, kellel oli igasuguseid haigusi. Mõnedel oli raskeid psüühilisi probleeme ja mõned olid kurjade vaimude meelevald all. Kõik paranesid ja said vabaks. Isegi kommunistliku partei liikmeid tuli usku ja hakkasid Kristuse tunnistajateks.

Vanglamüüride seespool jätkas Yun uute usklike eest hoolitsemist ja õpetas neile Piiblit. Enne seda sündmust oli vanglas valitsenud viha ja isekus. Nüüd aga võtsid paljud vangid eri kongidest Kristuse vastu oma Vabastajaks.

Palju imesid sündis ka vangide keskel. Üks selline juhtus mehega, keda oli surma mõistetud. Ta oli mõrvar. Ta ei meeldinud kellelegi ja kõik vältisid teda. Ta aheldati seina külge ja ta määratses seal nagu metsloom. Ta oli mitu korda üritanud endalt elu võtta.

Yun tundis sellele mehe vastu sümpaatiat ja ta hakkas tema eest hoolitsema. Ta pesi mehe haavad ja andis talle süüa. Ootamatu sõbralikkuse ilmutamine tegi mehe uudishimulikuks. See oli nende sõpruse algus, ja paari nädala järel palus mees Jeesuse oma südamesse. Ta elu viimased hetked siin maa peal olid täis rahu ja rõõmu! Ta nägu säras, kui ta palvetas ja laulis vaimulikke laule. Ta oli täis tänulikkust. Nii nagu ristil rippunud rõõvel, kes sai Issandalt patud andeks, samuti see mees läks surmale vastu ilma kartuseta. Ta oli veendunud, et teisel poolel ootab teda igavik koos Kristusega.

Yun'ile sündis poeg -

Iisak

Üheksandal aprillil 1984 a. sünnitas Deling Yun'ile poja. Nüüd oli Yun'il järglane.

Raseduse ajal oli Deling'il väga vähe toitu. Kuigi rasedus oli arenenud kaugele ja hästi märgatav, pidi ta tegema pikki päevi ja rasket tööd põllul. Raseduse algkuudel ei teadnud keegi, et ta ootab last. Seejärel kui Yun oli arreteeritud ja valitsus oli ta tembeldanud kurjategijaks, hakkasid paljud naise sugulastest ning naabritest hoidma Deling'ist eemale.

Meil, lääne elanikel on raske mõista, et kui perekonna pea satub vanglasse, jäetakse perekond ilma igasugusest toest. Pere peab vastu seisma kohutavale vaesusele, sest kogu nende vara konfiskeeritakse - potid, pannid, mööbel ja riided. Kui sellele lisada veel naabrite vaenulikkus, võid hakata mõistma neid kohanud raskustest. Just seda pidi pidevalt kannatama perekond ajal, kui Yun oli vanglas.

Ühel ööl just enne lapse sündi nägi Yun nägemuse. Selles ta nägi naist tulemas enda poole uhkelt laps süles.

-Anna pojale nimi! Ütles Deling.

Kui Yun oli võtnud beebi sülle, meenus talle piiblikoht, kus Aabraham pani oma pojale nimeks Iisak. Deling'il oli raseduse ajal raskeid komplikatsioone, mille tõttu ta sünnitas kaks kuud enne ettenähtud aega. Sünnituse päeva õhtul sundis kohalik valitsus teda minema haiglasse kavatsusega teha talle aborti. Ämma ja paari usuõega palusid nad kogu südamest et Jumal teeks imet... ja nii sündiski Iisak. Sünnijärgsel päeval tulid sõbrad vanglasse ja palusid et valvurid teataksid Yun'ile hea uudise: ta on saanud poisslapse isaks.

-Yun, su naine sünnitas sulle lapse kolm päeva tagasi, ütles üks valvutitest. -Su perekond kavatseb seda tähistada, ja nad palusid sul kirjutada lapse nime paberile.

Yun sai pliiatsi ja paberitüki ning kirjutas sinna Iisak. Siis kirjutas ta pojale järgmised sõnad: "Kui sa sündisid, oli su isa vanglas Jeesuse Kristuse pärast. Ma ei tea, kas ma elan nii kaua et saan sind näha. Iga vanem soovib et ta lastest tuleksid tähtsad inimesed. Aga sinu isa ainus soov on, sa järgiksid Jeesust ja oma nime kohaselt kasvaksid meheks, kes on täis usku ning kuulekust."

Pärast seda sündmust Yun'i elu läks natuke kergemaks. Talle lubati rohkem kohtuda küllatulnutega, kes rääkisid talle täpsemalt suurest äratusest vanglamüüride taga. Nad teatasid, et palju inimesi on võidetud Kristusele äratusetules, mis põleb aina kirkamalt. Need uudised olid Yun'ile tohutu suureks kergenduseks ja lohutuseks! Suurim rõõm muidugi oli teadmisest, et vaatamata eelseisvatele olukordadele ja kannatustele oli ta kogenud Jeesuse Kristuse ustavust. Ta teadis, et Issandal oli mingisugune mõte kandes teda läbi kurjuse hävitavatest läbielamistest, kuhu teda oli asetatud. Läbielatud kogemustest saab olema palju kasu tulevikus. Nende hirmsate, valuliste ja alandavate kuude ajal oli ta kogenud midagi sellist, millest Paulus kirjutas kaks tuhat aastat tagasi:

"Meid ahistakse igati, kuid me ei ole kitsikuses; me oleme nõutud, kuid mitte meeleheitel; meid kiusatakse taga, kuid me pole hüljatud; meid rõhutakse maha, kuid me ei hukku; me kanname alati oma ihus Jeesuse surma, et ka Jeesuse elu avalduks meie ihus. Sest meid, kes me elame, antakse alatasa surma Jeesuse pärast, et ka Jeesuse elu avalduks meie surelikus ihus." (2Kor.4:8-11)

Töölaagrisse - seejärel vabadusse

1984 aasta oktoobrikuul mõisteti Yun ametlikult neljaks aastaks vangi sunnitöölaagrisse. Töölaagris anti talle eriti vähe toitu, kuigi ta töötas seitse päeva nädalas ja tööpäeva pikkus oli neliteist tundi iga päev.

Ühel päeval leidsid vangivalvurid ta kongist Piibli, mille omamine oli muidugi karmilt keelatud. Ta viidi kohe ülekuulamistuppa, kus teda peksti ja piitsutati nii kõvasti, et veri voolas. Karistuseks mõisteti ta saajaks päevaks üksikkongi. See oli tõeliselt isoleeritud paik, mitte eriti suurem kui puhastusvahendite kapp. Kong oli umbes meetri kõrgune ja sama lai. Seal ta ei saanud ei seista ega magada. Seal oli külm ja röske ning kogu karistusaja pidi ta kandma käsiraudu.

Ta palvetas kümme päeva Jumalalt endale Piiblit. Kümnendal päeval tõi valvur talle Piibli. Vanglaametnikud olid otsustanud, ei Yun'il peaks olema üksikkongis karistuse kandmise ajal "religioonivabadus" ning õhutasid teda isegi Piiblit uurima!

Enne seda vahejuhtumit ei olnud ühelgi vangil olnud kunagi õigust omada Piiblit või mingisugustki kristlikku kirjandust. Ja nüüd imelik küll, anti Yun'ile õigus omada Piiblit, et ta võiks seda õppida! Jumal ei olnud teda unustanud, kuigi talle tundus, et teda on elavalt maetud siia pisikesse kongi.

Kui Yun pääses 1988 aasta alguses vabadusse, vasardasid politseinikud talle edasi, mida ta ei tohi teha kui ta nüüd pääseb siit vabadusse. Tuttavad laused, mida ta oli kuulnud kes teab mitu korda ennemgi, korrati jälle uuesti üle ta oma kasuks. Yun teadis neid lauseid peaaegu sõna- sõnalt peast. Kõik kodukogudused on seadusevastased... igasugune jutlustamine ja evangeliseerimine on karmilt keelatud... ja ainult Kolme- ise kirik on lubatud. Yun'i hoiatati veel, et kui tema või ta töökaaslased rikuvad kasvõi ühte nendest piirangutest, neid arreteeritakse ja mõistetakse pikaks ajaks vangi.

Yun ei võinud mõeldagi nende ettekirjutuste täitmisele ei enne, aga seda enam nüüd. Kolme- ise kirik ei olnud muutunud üldsegi. See ei olnud mingi kogudus piibellikust vaatenurgast lähtudes. Valitsus oli selle loonud vaid selleks et saaks valitseda kristlaste üle ja et edasi anda omi poliitilisi nägemusi kogudustele. Lisaks sellele see piiras pastorite ja liikmete vaimulikke tegevust tohutult. Muidugi ei Yun ega ta koguduseliikmed võinud sellega nõustuda. Kuigi tema ja teised kogudusejuhid teadvustasid endale, et Kolme- ise kiriku liikmete hulgas on palju häid kristlasi, kes siiralt ja innukalt on andunud tõelise evangeeliumi teenimisele, on faktid ikkagi olemas.

Kolme- ise kiriku tähtsamad juhtivad kohad on komparteile ustavate meeste valduses. Mõned neist on väga liberaalsed teoloogid, kes vaevalt on huvitatud isegi sotsisaaltööst. Nende hulgas leidub isegi jumalasalgajaid, isegi selliseid, kes kinnitavad et ristiusu õpetuse peaks sobitama sotsialismiga.

Yun'i ähvardamised ei kõigutanud, peagi ta juba reisis, kuulutas, õpetas ja evangeliseeris nii nagu ennegi. Ta vabanes vanglast Hiina kodukogudusele eriti otsustaval hetkel. Jumal jätkas kasutamast lihtsaid, koolitamata inimesi Tema Sõna kuulutamisel laiendamaks Oma riiki. Kuivadele ja kõrgelt koolitatutele teoloogidele ei olnud selleks kohta.

Püha Vaimu tuli levis kiiresti üle mitme maakonna. Inimesed nägid oma silmadega kõikjal hämmastavaid üleloomulikke sündmusi. Kurdid said kuulmise ja pimedad nägemise tagasi. Haigeid ja nõrku toodi koosolekutele, kuhu mõnikord juhtus kogunema üle kolme tuhande inimese. Yun ja ta töökaaslased panid käsi haigete peale ja nad paranesid kohe.

Evangeeliumi vägi oli tavaline kõneaine külades. Politseinikud seisid nagu puupakud Jumala väe ees.

1989 aasta juunis suruti maha Tjananmeni üliõpilasliikumine. Tuhandeid noori, kes nõudsid vabadust ja demokraatiat, vangistati ning tapeti. Selle hetkeni oli olnud intelligents komparteile kuulekas ja ustav õpilane. Nüüd aga paljud intelligentsi hulgast tulid järeldusele, et marksism oli tühine ja kasutu. Tjananmeni väljaku massimõrva järel hakkasid paljud kõrgelt haritud intelligentsi hulgast otsima teed Kristuse juurde.

Uus ülesanne: tööriist ühtsuseks

Yun'i osatähtsus oli siiani otsustavalt tähtis Hiina kodukoguduste ülesehitamisel 1990-ndatel aastatel hoolimata jätkuvatest arreteerimistest ja vangilakaristustest.

Iga kord kui ta vahistati, kohtlesid teda ametivõimud samal viisil. Peaaegu kahekümne aasta jooksul pole suutnud ei valitsus ega turvalisuspolitsei seda lühikest kasvu meest murda. Yun'isse suhtutakse kui kogu kommunistliku süsteemi ohustajasse, teda on jahitud kui kõige tagaotsitavamast kurjategijast kogu Hiinas, sest ta on kodukoguduste liider.

1992 aastal andis Jumal Yun'ile uue ülesande, mille jaoks ta koges et ei ole valmis, mida ta isegi ei osanud oodata. Ta tundis end sellesse töösse olevat karjuvalt sobimatu. Jumal palus teda ühendada eri kodukoguduste võrgustik otsides samal meelel olevaid koguduse juhte, kellel oleks sama nägemus.

Kui Jumal rääkis sellest Yun'ile, hakkas ta Jumalale vastu nurisema. Kindlasti leiaks Jumal selle eriti tähtsa töö sooritamiseks kellegi teise. Sest Yun teadis et mõned kodukoguduse liikumised on Hiinas kahtlustvalt suhtunud teistesse ega soovi usaldada kedagi. Ühenduste loomine eri kodukoguduse võrgustike vahel oleks tõeliselt raske töö, see mõtegi hirmutas Yun'i. Enne seda olid juhid rääkinud teiste juhtidega eitaval toonil ja olnud paljudes asjades eri meelt. Ega probleemid vähenenud sellest üldsegi, kui iga kodukoguduse juht suhtus teise kui valeõpetuses olevasse. Yun teadis seda ja tundis oma küündimatust mõmisedes Jumalale vastu nii nagu Mooseski põleva põõsa ees.

Yun'i hädaldamise ja nurisemise lõikas Jumal läbi sõnadega:

-Sa ei ole minu esimene valik.

Nüüd kui Jumal oli saanud kogu Yun'i tähelepanu, rääkis Ta et on palunud juba mitmeid teisi sellele tööle, aga keegi ei ole soovinud olla Talle sõnakuulelik. Kui Yun ei soovi olla kuulekas, otsiks Ta kellegi teise. Selline pöördumine muutis täielikult Yun'i suhtumise.

Ta alustas sellest et hakkas külastama eri juhte ja paluma et nad paneksid oma asjad korda teistega. Sel ajal tegi Yun sellise liidu Issandaga, et ta ei söö liha ega kanamune, enne kui kodukoguduste juhid leiavad kontakti üksteisega. Üks juhtidest märkas seda ja küsis Yun'ilt, miks ta ei söönud. Yun selgitas põhjuse, ja seejärel too teine juht teatas talle ta teeb samuti. Usina agaruse tulemusena oli ta saanud kontakti kõikide teiste kodukoguduse juhtidega, ja lõpuks kogunesid nad kõik kokku.

Kui sidemed nende vahel tugevnesid ja muutusid sügavamateks, koitis lõpuks aeg, mil nad kõik võisid seista samal platvormil. Nad hakkasid jutlustama teiste kogudustes, laulma teiste laule ja tegema koostööd eri moel. Ajapikku usaldamatus haihtus ja kontaktid tugevnesid.

Hiljem otsustasid nad ennast nimetada Siinimi koguduseks Jesaja raamatu 49:12 järgi: "Vaata, nad tulevad kaugelt. Ennäe, ühed põhja ja lääne poolt, teised Siinimimaalt." mõned Piibliuurijad arvavad, et nimi Siinimimaa tähendab Hiinat.

Juhid nimetasid vend Yun'i Siinimi kodukoguduste juhatajaks ja esimeheks. 2000- te alguses kuulus nende liitu üle seitsme miljoni uskliku. Iga päev võtab üle 30 000 hiinlase Kristuse vastu Päästjana. See teeb peaaegu miljon uut usklikku kuus- üle kümne miljoni vastpöördunu kristlase igal aastal! Kui misjonärid pidid Hiina maha jätma 50 aastat tagasi, oli seal umbes 850 000 protestantlasest kristlast.

Kõige hämmastavam on see, et koguduste plahvatuslik kasv sünnib maailma suurimas kommunistlikus ja ateistlikus riigis, kus sisendatakse rahvale jõuga et Jumal on surnud! Lääne maailma lehed teatasid kaksikümmend viis aastat tagasi, et ristiusk Hiinas oli surnud. Mao

naisel oli komme kiidelda välismaa külaliste ees, et ristiusku ei leita pea muust kohast kui muuseumist.

Terasväravad avanevad

Viimasel ajal saavutatud kodukoguduse ühtsus muutus peagi suureks jõuks. Juhid hakkasid planeerima ühiselt, kuidas nad saaksid oma nägemust teostada praktikas.

1997 a. märtsis sai turvalisuspolitsei teada, et kodukoguduse juhid kogunevad aegajalt ühisteks nõupidamisteks. Kahjuks mõistis kompartei ühised vaimulikke nõupidamisi valesti ja arvas et kokkutulnud on asutanud opositsioonipartei, mis ähvardab riigi tasakaalu. Arvates et kristlased on hakanud kommunistliku süsteemi jalgealust õõnestama, hakkas turvalisuspolitsei tegutsema.

Kodukoguduse juhid olid kogunenud korruselamu teisele korrusele, kui täiesti ootamatult turvalisuspolitsei nagu välg selgest taevast kohale ilmus. Yun tahtis nagu tavaliselt põgeneda hüpates alla teise korruse aknast. Aken oli kõrgel, ja ta vigastas hüpates mõlemad jalad. Politsei arreteeris nobedasti Yun'i ja temaga koos olnud kaheksa juhti.

Teades Yun'i minevikku küsisid turvalisuspolitseinikud temalt irvitades, kas ta kavatses jälle põgeneda.

-Kui Issand avab mulle võimaluse, küll ma põgenen, turtsus Yun.

Vastusest ärritatud politseinikud viisid ta kõrgele maja katusele. Üks neist tõukas Yun'i maja servale ja ütles, et nüüd oleks tal hea võimalus põgeneda.

-Hüppa alla ja põgene, irvitas mees.

Yun vastas et seekord ta ei põgene, sest Issand ei ole teda käskinud seda teha. Ametnikud olid seekord otsustanud Yun'i vastupanu lõplikult murda. Et ta ei pääseks vanglast mingil juhul põgenema, võtsid nad vasara ja purustasid ta sääreluud labajala lähedalt. Ainult lihased pidasid koos labajalad sääreluude küljes. Yun ei olnud võimeline ei seisma ega käima. Uuesti pidi ta kannatama pidevalt hirnsat piina ja valu.

Taevaline mees oli nüüd sant, kes oli jäetud elusalt mädanema hüljatuna vanglakongi kuni lõpuks sureb. Siis pääseks ta lõpuks vabadusse valudest ja piinadest. Sellisena kujutas ta ette oma tulevikku. Nüüd, olles ainult kolmekümne üheksa aastane ei pääse ta enam kunagi naise ja laste juurde.

Selgus ka see, et teisedki kodukoguduste juhid peavad kannatama oma "kuritegude" eest. Turvalisuspolitsei oli otsustanud ükskord lõplikult panna punkt nende kaltsakatest kristlaste tegutsemisele, kes ei austa seadust. Iga kinnivõetu saadeti kindlatesse vanglatesse, mida tunti kui kõige paremini valvatavaid Hiina karistusasutusi. Kust on võimatu põgeneda.

Üks kristlasest vend määrati kandma Yun'i käimlasse ja ülekuulamisele. Yun oli juba piisavalt saanud tunda valu ja piinamisi, siiski jätkusid piinamised. Ülekuulajad tegid kõik et välja pressida temalt infot. Ametnikud mitte ainult ei olnud otsustanud pista Yun kindlalt lukkude taha, vaid nad olid otsustanud ta täielikult hävitada.

Kord pesuruumis olles oli Yun'il võimalus vestelda ühe kristlasest juhiga. Vend sosistas Yun'ile kõrva:

-Sa pead põgenema!

-Me oleme ju vanglas, vastas Yun. -Vaata mu jalgu! Ma ei ole võimeline käimagi. Lukustatud terasuksi on liiga palju. Kuidas ma pääseksin siit välja?

Mõne päeva pärast kohtas Yun sama venda uuesti, kes kordas, et Yun peaks põgenema. Yun tuletas talle meelde et ta ei ole võimeline käimagi ja hakkas veenma vigastamata venda ise põgenema.

Too vend aga jätkas kangekaelselt:

-Sa suudad kõndida, sa oled võimeline põgenema!

Jägmisel ööl ei saanud Yun magada, sest kogu öö jalad valutasid. Ta lebas põrandal selili, jalad ülespoole tõstetud et natukenegi leevendada valu. Ta ei suutnud teha muud kui lootusetuses kurta Issandale:

-Oo, Issand! Ma olen jälle vanglas. Mu luud on purustatud. Nüüd näib et isegi Sina ei ole võimeline midagi tegema. Sa kutsusid mind viima evangeeliumi läände ja lõunasse, aga kuidas ma suudan seda nüüd teha? Ma vedelen siin võimetu käimagi. Kas ma olen tobu? hüüdis Yun Issandale.

Jälle oli Jumal ustav Yun'ile ja vastas talle sõnadega: "See on sinu päästehetk." olles veel üleval nägi Yun nägemuse oma naisest kuidas ta tuli vangikongi. Deling hoolitses hellalt ta haavade ja muhkude eest.

Peagi pärast nägemust koputas Yun uksele et pääseda käimlasse. Jälle kohtas ta seda venda, kes oli teda kahel korral veenud põgenema. Kolmandat korda sosistas ta talle:

-Hetk on saabunud! Põgene kohe!

Kell oli kaheksa hommikul viiendal aprillil 1997.a. See oli kõige vilkam aeg, ja valvuritel kõige rohkem tegevust. Yun viidi tagasi kongi, ja uks lukustati ta järel. Yun otsustas, et see on sobiv aeg põgenemiseks, kuigi see tundus võimatuna.

Ta tegi usus esimese kuuleka sammu. Jumala vägi käis temast läbi, ta tõusis püsti ja sai kõndida! Ta kõndis kongi ukse poole. Uks avanes!

Yun astus usus vabadusse. Sõnulseletamatul moel ukсед avanesid talle kui ta neile lähenes! Mõned looduseadused lakkasid mingiks ajaks toimimast. Kui ta saabus vanglaõuele viivale peauksele, nägi ta teist kristlasest venda enda poole tulemas. Nendevahelist ust oli võimalik avada vaid valvuri poolt nupuvajutusega. Kui kristlasest vend tuli uksest sisse, kõndis Yun ime läbi kellegi nägemata samal ajal välja.

Kristlasest vend ehmus nähes Yun'i kõndimas ja ütles talle:

-Ma olen sisse tulemas.

-Ma olen välja minemas, vastas Yun reipalt.

Hiljem rääkis see vend üksikasju omalt poolt nähtuna.

-Vanglavallvurid olid just mu läbi otsinud ja ma kõndisin piki koridori. Mu suureks hämmastuseks ja hirmuks nägin ma vend Yun'i vastu tulemas. Ma teadsin et ta oli sant ja et mõlemad jalad on tal täiesti purustatud. Siiski oli ta minu poole kiirel sammul astumas. Hetkegi kõhklemata astus ta välja avatud uksest! Mind talutanud vangivalvur ei näinud teda üldsegi. Kui ma pääsesin oma kongi, tõmbasin ennast üles aknale, läbi trellide nägin vanglaõuele. Mul õnnestus veel näha Yun'i jooksmas põiki üle õue peavärvatest läbi välja. Õues viibis sel hetkel umbes kolmkümmend valvurit, aga ükski neist ei märganud Yun'i põgenemist!

Vangla värava taga oli üks takso seisma jäänud. Yun kõndis vanglariided seljas takso juurde ja istus sisse. Ta riietus ei avaldanud mingit mõju taksojuhile. Juht ainult kommenteeris Yun'i kiirustamist ja küsis, kuhu ta soovib sõita.

Yun mäletas ühte kristlasest perekonda, kes elas selles linnas, nii ta palus juhti sõita nende aadressil. Kui nad kohale jõudsid, läks Yun majast raha paluma taksoarve tasumiseks. Kui ta koputas sõbra uksele, kohkus perekond nii ära, et nad ei julgenud avada alguses ustki. Nad küsisid, kas Yun oli vanglast välja pääsenud.

-Minu Taevaline Isa käskis mind vanglast välja tulla, vastas ta neile. -Aga nüüd vajan ma raha taksoarve maksmiseks.

Perekond andis raha, ja ta läks raha ära viima. Taksojuht vaatas kummaliselt teda ära tundmata! Juht vangutas hämmastudes pead, imestades tundmatu võõra raha toppimist.

Taksojuhil ei olnud õrna aimugi sellest, et Yun oli olnud tema viimane reisija. Jumal oli kogu vahejuhtumi pühkinud täielikult ta mälust. Politsei ei saanud hiljem temalt midagi välja pigistada, kuigi nad tegid oma parima. Enne Yun'i põgenemist juhtus teisigi ebatavalisi asju. Sündmuses osalejad tunnistasid Jumala vägevusest, kuidas Ta oli juhtinud kogu põgenemislugu.

Selle kodu naine, kuhu Yun oli põgenenud, oli paastunud ja palvetanud ta vabastamise pärast üle nädala. Issand oli rääkinud talle selgelt, et Yun pääseb pea vabadusse ja tuleb kõige esmalt neile koju. Teda juhiti ka valmistama Yun'ile peidupaika, kuhu oli varutud toitu, riideid ja Piibel.

Varsti peale Yun'i põgenemist hakkasid vangla häiresüsteemid plärinal huugama. Veelkord õnnestus pääseda taevalisel mehel, ühel Hiina kõige tagaotsitavamal, hästivalvatavast vanglast vabadusse. Mängus oli palju: nii politsei kui ka vangla maine.

Kui Yun oli teel taksoga peidupaika, tõusis linna kohale hirmus vihmamöll. Paljud meenutasid seda kui kõige hirmsamat valingut, mis oli kunagi siinkandis sadanud. Veetulvad katkestasid telefoniühenduse. Politsei ja vangla juhtkond kaotas kalleid minuteid. Yun'ile olid need minutid aga väga vajalikud! Enne, kui politsei jõudis teed sulgeda, oli ta juba juhutatud salajasse peidupaika.

Juba mitu aastat varem oli Jumal öelnud Yun'ile, et see saab talle sündima. Jumal oli teda selle päeva jaoks ette valmistanud Sõna ja Vaimu kaudu. Kui Yun oli olnud vanglas kolmteist aastat tagasi, oli Jumal talle rääkinud: "Terasväravad avanevad sinu ees, ja sa pääsed vabadusse."

Jumal oli pidanud oma sõna. Kui Yun kõndis esimesest terasuksest läbi, oli ta kindel, et teda märgatakse või veelgi hullem- lastakse maha. Kui teda oleks kinni võetud, oleks talle päris kindlasti mõistetud veel lisa kümme aastat trellide taga istumist. Aga ta tegutses sõnakuulelikult. Üks terasuks teise järel avanes- ja nüüd oli ta vabaduses!

Põgenemine Hiinast

Kui oli möödunud mitu päeva astus Yun'i turvakodu sisse üks pastor. Nad jalutasid, vestlesid ja palvetasid koos, rääkides avameelselt Yun'i tulevikust.

-Kuhu Jumal sind nüüd juhatab?

Pastor rääkis veendunult, et Jumal annab Yun'ile võimaluse jutustada Hiina kodukoguduse olukorrast ja kogemustest muule maailmale.

See oli tõsi, et Yun'i elus oli olnud palju imesid, aga kuidas võiks ta pääseda Hiina piirist üle? Inimlikult asjale vaadates tundus see võimatuks, et agaralt tagaotsitud mehel õnnestuks põgeneda kodumaalt. Teisalt vanglast põgenemine näis enne võimatuks.

Yun'ile meenus et noorena oli ta kuulnud Jumalalt, et temast saab prohvet mitmel maal. Nii ta siis küsis Jeesuselt:

-Kas see on tõesti tõsi, või tahad Sa mind pilgata?

-See on tõsi, vastas Jeesus. -Ma ei ole muutunud.

Siis hangiti Yun'ile lennukipilet Lufthansa lennukile Pekingist Saksamaale. Veel oli jäänud üks suur takistus- Yun'i pass. Tal ju seda polnud! Ta oli kaotanud kõik oma dokumendid kui teda aastaid tagasi arreteriti. Olukorra tegi veelgi raskemaks see, et Yun oli üks kõige tagaotsitavamatest isikutest veelgi.

Ime läbi leiti Yun'ile lõpuks pass. Kui ta avas passi, et näha milline foto seal temast on, märkas ta et see pilt polnud vähemalgi määral tema moodi. Seal oli täitsa teine mees ja veel vale nimi! Tal ei jäänud muud üle kui vaid palvetada ja loota Jumala peale.

Kui ta saabus lennuväljale passikontrolli, jõllitas ametnik talle otsa ja ütles:

-See ei ole sinu pilt!

Yun vastas vaid naeratusena, sest Jumal oli käskinud tal seista vaikides, sõnagi lausumata. Ametnik uuris passi fotot veelkord, teades et see ei meenutanud tema ees seisvat meest vähimalgi määral. Yun vaikus ja vaatas vaid süütult naeratades ametnikule silma.

Ametnik uuris kompuutrist järele, kas ehk on ta politsei poolt tagaotsitav. Muidugi oli ta üks tagaotsitavamaid mehi veelgi. Ta fotot ja andmeid oleks leitud igast kanalist, ka lennuvälja passikontrollist. Oli täiesti selge, et hetke pärast Yun vahistatakse ja ta ei pääse Hiinast kuhugi. Kuna Yun'i passikontroll kestis kaua, hakkasid teised reisijad järjekorras rahulolematust väljendama. Ametnik märkas teiste ärritatust ja käskis Yun'i astuda kõrvale, andmaks teed teistele reisijatele passikontrolliks.

Natukse aja pärast tuli ametnik Yun'i juurde ja ütles:

-Isegi kui ma sinu läbi lasen, ei pääse sa niikuinii Saksamaale. Sind saadetakse sama teed kohe lennukiga tagasi.

Nii rõõmustades võttis ta templi ja andis seaduslikult maalt lahkumisloa. Selle lausega andis ta mõista, et tema ees seisval naerataval mehel polnud seaduslikku passi. Miks, mispärast ta lasi Yun'il minna? Loogilist vastust sellele ei olnud.

Lennukile pääsevas väravas pidi ta veelkord näitama passi ja lahkumisluba. Ametnik vaatas Yun'i ja siis passi. Ta kutsus kohale ühe ametniku Yun'i paberite kontrollimiseks. Yun ei teadnud, millest nad rääkisid, kuid ta nägu jäi rahulikuks ja naeratavaks. Ta teadis, et nii kaua kui ta kuulekalt teeb nagu Püha Vaim teda juhib, ei sünni mingeid probleeme. Lõpuks pääses ta kontrollist läbi ja astus lennukisse, mis viis teda Saksamaale.

Kui ta saabus Saksamaale pärast pikka lendu, pidi ta uuesti läbi minema passikontrollist. Kõik kordus samamoodi. Ametnikud uurisid ta passi väga tõsiselt. Nad uurisid passi fotot mitu korda, vaadates Yun'i ja pilti järgemööda.

Kontroll kestis küll kaua, aga lõpuks nõustusid nad ta läbi laskma! Hiina passikontrollijal ei olnud õigus. Tavalist meest ei saadatud tagasi. Lõpuks sai ta panna oma

jala Euroopa pinnale. Kuigi Euroopa ongi materjalismi ja isekuse pesapaik, on sellelt maaosalt siiski saadetud misjonäre tooma evangeeliumi tema kodumaale. Ta oli siia tulnud mehena, kes on kõik need aastad olnud elav tõestus selle kohta, et tähtis ei ole mitte mõistlikkus ja loogilisus, vaid usk- ainult usk. Jumal oli selle eest hoolt kandnud mida misjonärid olid uskunud juhtuvat tema rahvaga.

Mitme kuu möödudes pääsesid ka Yun'i abikaasa ja lapsed paljude seletamatute imede kaudu põgenema Hiinast¹.

¹2001 aasta märtsis pääsesid Yun'i abikaasa ja lapsed Saksamaale (Toim. märkus).

Kommunism ei või kunagi

hävitada unelmat

Jumal ütles Yun'ile:

-Sama moodi kuidas Ma tõin su vanglast ja Hiinast välja, ma saadan sada tuhat saadikut kõikjale Aasiasse.

Toibudes Saksamaal põgenemisest ja vanglas veedetud ajast, alustas Yun vaimulikku tööd läänemaailmas. Ta külastas paljusid maid, sealhulgas ka Soomet ja Norrat, rääkides ja tänades kogudusi selle eest, et nad on saatnud paljusid misjonäre Hiinasse. Nad on toonud valguse tema rahvale, nii ta seletas.

Yun'i ema pöördus ristiusku norralasest misjonäri kaudu. Kuigi ema oli läinud Issandast kaugemale mingiks ajaks, tuli ta tagasi ja juhatas poja Kristuse juurde. Me mäletame seda aega, kui Jumal kutsus noore Yun'i minema läände ja lõunasse. Töö sai alguse mõnest külast ja laienes vähehaaval eri piir- ja maakondadesse, ning nüüd ootab tohutu armee minekuvalmina.

Kui kodukoguduste juhid kohtusid 2000 aasta jaanuaris, löid nad põhimõtted, millede abil juhatatakse selle sajandi kogudusi. Üks neist põhimõtetest on "kohustus rõhutada evangeliseerimist ja täita misjonikäsk Püha Vaimu väe abil."

Kui nad räägivad tagasi Jeruusalemma minemisest, on tähtis mõista, et neil on selge eesmärk plaanis. Kõige enne see räägib suunast, kuhu poole nad kavatsevad minna: läände. See pole kavatsus võidujooksuks ega lihtsalt kokku koguda sadatuhat hiinlast ja saata neid konverentsi pidama Iisraeli pealinna!

Teel sinna tahavad nad evangeeliumile võita paljusid rahvaid ja luua kogudusi. See misjonireis jääb kestma paljudeks aastateks. Keegi ei või ette teada, kui kaua võtab aega kõikide rahvaste võitmine Issandale, kui Hiina misjonärid on teel Jeruusalemma poole.

Esimesed misjonärid on juba Hiina piiri ületanud. Üle kolmekümne misjonäri läksid teele 2000 aasta märtsi lõpus, ja paljud teised lähevad nende järel. Kodukogudustes on üle miljoni pastori ja evangelisti. Umbes kümnel protsendil neist on kutse misjonitööle. Lihtsa arvutusega saame tulemuseks, et sada tuhat hiinlast tahavad minna misjonitööle!

Yun on töö peakordinaator, kuid ta pole üksinda. Hiina kristlased rõhutavad seda, mida Piiblis räägitakse kogudusest- see on elav ihu. Igal inimesel on oma töö teha, seepärast on nad üksteisest sõltuvad, et ihu võiks tegutseda nagu armee, kes läheb lahingusse et võita sõda.

On huvitav vaadata lähemalt Hiina kristlaste nägemust saata tuhandeid misjonäre Aasiasse. Üks asi on kindel: paljude üksmeelne nägemus ei ole uus ega illusoorne. Umbes poolsada aastat tagasi, veel siis kui Yun ei olnud sündinudki, istutas Jumal selle unelma paljude hiina kristlaste südamesse. Neid peeti sel ajal unistajateks, kuigi juba siis 1920 aastal paljud neist hakkasid kogunema Hiina loodeossa. Nende peaesmärk oli Jeruusalemm. Nad ei pääsenud kuigi kaugemale. Isegi mitte üle Hiina piiri.

Need usklikud olid lugenud Jeesuse misjonikäsku ja mõistnud, et Jumal oli neid kutsunud minema: "Minge ja tehke kõik rahvad minu jüngriteks." Nad võtsid need Jeesuse sõnad jüngritele vastu käsuna kõigile kristlastele, sõltumata rassist ja kultuurist. Neile ei võinud pähe tulla mõtetki, et maailma suurim rahvas, Hiina oleks jäetud sellest tööst kõrvale!

Evangeelium asetab kõik rahvad samasse minkuvalmidusse. Evangeeliumi kuulutamine pole ainult valge mehe koorem, kuigi paljud lääne organisatsioonid veelgi käituvad, nagu misjonikäsk oleks antud ainult neile. 1940- ndatel võttis uus sugupõlv vastutuse kutsesest ja nägemusest. Vend Yun kohtus 1980- ndate lõpus vana ja väga austatud pastori Simon Tsaoga.

Nelikümmend aastat varem, just enne kommunistide võimuletulekut, hakkasid Simon Tsao ja ta naine minema läände Lanzhou poole. Paljud järgnesid neile. Jumal andis neile palju

laule, milles räägiti evangeeliumi viimisest läände. Huvitav, et ta kirjutas need laulud üles, nii et Yun ja teised kristlased on laulnud neid laule aastaid. Vend Yun koos oma sõpradega ei teadnud aga sellest midagi. Üks neist lauludest algab sõnadega: “Tõsta oma pilk lääne poole.” Simon Tsao koos teiste ränduritega jõudis Sinkiangi piirile Lääne- Hiinas. Seal arreteerisid neid kommunistid.

Simon Tsao jäi vanglasse peaaegu neljakümneks aastaks. Teised kristlased pidid nägemuse elavana kõik karmid tagakiusu aastad. Üks lauludest, mida nad tihti laulsid, lõppes selliste sõnadega: “Meil on sama igatsus ja sama soov pääseda Siionisse viivale teele. Me marsime mööda samu jalajälgi Jeruusalemma. Me oleme pidanud oma südame Issandale-Tema vägi on võitnud inimesi kõigist rahvaist. Oo, Issand Jeesus Kristus- kes ei tahaks Sinule järgneda?”

Neil rännakutel Jeruusalemma poole oli tähendmissõnalik nüanss. See tähendas igapäevast käimist koos Jeesusega ja igapäevast evangeeliumi kuulutamist. Nende tõsiasjade valguses võime teha loogilise järelduse, et kutse viia evangeelium enne Hiina ning seejärel kuni Jeruusalemani on olnud elav ja võimas nägemus Hiina kristlaste keskel peaaegu sada aastat.

Pärast seda kui Jumal oli teinud Yun'ile ülesandeks kodukoguduste vajaduse üksteise mõistmise saavutamiseks, pidi Yun kõige enne nõu pidama Simon Tsaoga. Vanur jutustas talle, et ta eriline kutsumus oli viia evangeelium Hiina läänepoolel asuvate islamimaadeni. Vestluse jätkudes vanem vend Tsao tunnetas, et ta oli jätmas teatepulka nooremale mehele kes jätkaks teed tema jalajälgedes. Lõpuks oli ta kohanud kedagi, kellel oli kutse minna läände. Ta süleles Yun'i ise rõõmust nuttes.

Kultuurirevolutsioon ja sellele järgnenud karm tagakius ei ole suutnud lämmatada unelmat. Nüüd on see uuesti tõusnud noorte meeltesse. Peagi selgus, et Jumal ise on selle taktikepi taga, sest kodukogudused said sama nägemuse kuulmata teistelt midagi.

Kõik algas 50 aastat tagasi Hiina keskelt Henani maakonnast. Seejärel on see levinud sealt kaugemale nii kui veelained iseenesest igasse suunda nii läände kui ka lõunasse. Hiinas on tehtud tohutut evangeliseerimistööd, mis on jõudnud miljonite kaasmaalasteni, kaasa arvatud Hiinas elavad vähemusrühmad.

Paljudel vähemusrahvastel on olnud vaenulik suhtumine hiinlastesse. Hoolimata sellest on hiina evangelistidel õnnestunud läbi murda tõketest. Jumal on kasutanud nende kartmatust ja evangeeliumi loomulikku väge üksmeele loomisel inimeste vahel, nii et tõkked on langenud teelt.

Neid, kes julgevad heita ristiusu kohta levitatavad eelarvamused prügikasti ja uurida seda objektiivselt, märkavad peagi, et seal kus evangeeliumile antakse võimalus teha tööd, valitseb koostöö ja rahu- nii üksikisikute kui eri rahvaste vahel.

Rääkides niiõelda 10/40- akna territooriumist, mis ulatub Lääne- Aafrikast Ida- Aasiani kümne ja neljakümne laiuskraadi vahel ekvaatorist ülalpool, elab peaaegu neli miljardit inimest, see tähendab üle poole kogu maailma elanikest.

Nii Hiinas kui Indias, kus elab kokku üle kahe miljardi inimese, asub strateegiliselt tähtsas “aknas”. Sellel territooriumil elab 90% nendest maailma elanikest, keda ei ole veel evangeeliumile saavutatud. Et misjonikäsku võiks teostada sellel Aasia alal, peab tegema tõsist vaimulikku tööd. Kaug- Idas. Hiinas on Jumal kasvatanud tugeva ja elava koguduse, kes on kutsutud võitma kadunud hingi. Kogudust on puhastatud suurtes kannatustes. Nüüd põlevad usklike südamed soovist viia evangeelium viimasele teelõigule enne Jeesuse tagasitulemist. Neile avaneb misjonipõld läände.

Kolm teed

läände ja lõunasse

Tagasi Jeruusalemma liikumine on maha pannud kolm peasuunda evangeeliumi viimiseks maailma kõige vähem evangeliseeritud piirkonnast läbi.

Esimeseks on põhjapoolne tee, mis kulgeb piki Hiinat ja Lähis- Ida vahelist vana peateed, mida tuntakse Siiditee nime all. Sellel teel on käidud juba enne Kristuse sündi. Marco Pologi kasutas sama teed. Tee kulgeb Kaxagari linnast läbi Sinkiangi lääneosa, Kesk- Aasia riikide endise N. Liidu alade ja Iraani Vahemereni välja.

Keskmine kasutatavast teest kannab Himaalaja tee nime. See algab Tiibetist ja viib misjonärid läbi Bhutanist ja Nepaalist Afganistaani, Pakistani, Iraani ja Lähis- Ida Iisraeli. Need kaks teed kulgevad peamiselt läbi islamimaade.

Kolmas peatee läbib Vietnami, kulgeb alguses lõunasse ja seejärel läände. Vietnamis on juba loodud palju kodukogudusi, kellel on hiinlastega lähedased sidemed. Kui sealt edasi minna läänepool, tulevad vastu sellised maad nagu Kambodzha, Laos, Thai, Myanmar (endine Birma) ja India. Sellel teekonnal kuulutatakse evangeeliumi budismi- ja hinduismimaailma südamesse.

Ükski nendest teedest pole ohutu ja riskitu reisivale kristlasest misjonäriks. Just vastupidi. Nende kohalolek on väljakutseks kohalike territooriume valitsevatele vägevatele vaimumaailma jõududele ja vürstidele. Hiina saadikud teavad, et paljud neist peavad kannatama märtrisurma reisisid nende maadele, mis vihkavad sügavalt evangeeliumi.

Esimesed saadikud on juba teel, ja paljud on just valmistumas suurele tööle minekuks, järgnedes peagi eelkäijatele. Nad õpivad eri keeli, näiteks araabia ja inglise keelt. Neile õpetatakse nende maade kombeid ja kultuuri kuhu nad on teel.

Hiina kristlased on evangeliseerinud Lääne- Hiinas elavaid muhameedlasi juba mingi aeg. Mõned muhameedlastest on pöördunud ristiusku. Nende islamiminevik pakub neile palju eeliseid reisiril läände. Tiibeti budistid avaldavad tugevat vastupanu hiinlastele, kes on vallutanud nende maa. Nendegi hulgas leidub neid, kes on vastu võtnud Kristuse, ja neidki koolitatakse evangeliseerima omi kaasmaalasi Tiibetis.

Hiina naabermaades on juba esinenud märkimisväärseid ärkamisi, näiteks Nepaalis ja mitmel pool Vietnamis ning Indias. Paljudes kohtades on juba moodustunud kogudusi, mis pakuvad võimalusi uute koguduste rajamiseks. Hiinlased teavad, et nendes maades on asjatu minna palja sõnaga. Neil peab olema kaasas ka vägi, evangeeliumi vägi- nii et imed ja märgid kinnitaksid inimesi selles, et on olemas elav ning tõeline Jumal, keda nad võivad teenida.

Yun on eriti mõjukas isik misjonitöö organiseerimises, misjonäride koolitamises ja väljasaatmises. Järgneva viie või kümne aasta jooksul lahkuvad Hiinast üle kümne tuhande hiinlase läände.

Yun'i on õnnistatud suure autoriteedi ja austusega, mida tunnevad Hiina kodukoguduse kõrgemad juhid tema vastu. Ta on vaieldamatu juht, kelle arvamustel on autoriteeti. Kuigi ta on tähtsal kohal, ei avalda ta kellelegi survet, nii on igal oma koht ja töö ning ilma Püha Vaimu juhtimise ning igapäevase Kristuseta käimisega ei õnnestuks nende töö. Selleks on hädasti vaja pidevat alandumist ning palvet, samuti Jumala armu ja tarkust.

Mida meie saame teha?

Mida võiksime teha meie, läänemaailma elanikud nii öelda Tagasi Jeruusalemma-nägemuse õnnestumiseks? Kas me peaksime midagi tegema, ning kui ja, siis missugune oleks meie roll selles? Võib-olla oleks alguseks parem saada selgusele, mida me ei peaks tegema.

Yun esitab asja sisukalt. Kui jutt oleks praktilisest tööst, õpetamisest, Piiblite hankimisest, evangeliseerimisest või üldse vaimulikust tööst, peab kõik sündima Hiina kodukoguduse tingimustele vastavalt. Hiinlased tunnevad oma maad. Nemad teavad oma kultuuri eripärasid. Nemad teavad seda, kuidas ametnikud üritavad saada kristlaste tegevuse üle valitsuse kontrolli hävitamiseks kodukogudused.

Registreerimata kogudustesse kuuluvad kristlased on läbi käinud meile mõistmatult raske ja vaevalise kannatuste tee. Nad on maksnud tuhtu hinna selle eest, et säilitada sõltumatus religioosset valitsussüsteemist. Näiteks on neil vabadus saata misjonäre nii Hiina sisepiirkondadesse kui ka piiri taha. Kolme ise kiriku käed ja jalad on selleks tööks seotud.

Kui läänemaailma kogudused soovivad mõista ja teha oma osa Hiina koguduste toetamises nägemuse Tagasi Jeruusalemma rännakul, võtab Hiina kogudus rõõmuga vastu teie osalemise. Nad palvetavadki juba, et meie tõuseksime seisma nende kõrvale. Tagasi Jeruusalemma nägemusest võib kergesti moodustuda vahend, mida Jumal kasutab võimalusena innustada kristlasi kõikjal maailmast liituma veelgi lähedasemaks. Sel moel võiks nägemus teenida ühtse kanalina veelgi sügavamalt kõigi läänemaailma usklikte vahel.

Kõige esimeseks soovib Hiina kogudus, et me seisaksime palverindel nendega koos. Järgmiseks on meil, läänemaailma elanikel rohkem võimalusi kasutada majanduslikke jõudusid Tagasi Jeruusalemma misjoni toetamiseks. Ühe hiinlasest misjonäri ja ta perekonna kulud on ainult umbes seitsesada kaheksakümmend krooni kuus. Rahaabi vajame ka saadikute koolitamiseks. Meie kogudused võtavad alati rõõmuga vastu läänemaailma kristlasi, kes oskavad neid õpetada.

See raamat räägib peamiselt Yun'ist, aga loodetavasti sina, hea lugeja, oled saanud selge arusaama kodukoguduse tegemistest. Tegutsemise viisid on seal hoopis teistsugused kui suuremal osal teil siin läänes. Oleks täiesti õiglane öelda, et Hiina kogudus meenutab paljuski algkogudust, kellest me võime lugeda Uuest testamendist. Hiina usklikud mõistavad selgelt maailmakoguduse tähtsust ja loomulikku sõltuvust teineteisest ning koostöö tähtsust.

Kodukogudused soovivad tõesti omada kontakte ja teha koostööd. Hiina kristlased võtavad meelevdi vastu külalisi sel moel, et ei oleks ohtu seatud nende oma turvalisus. Vend Yun ei väsi kunagi tänamast lääne misjonäre, kes on toonud neile evangeeliumi. Hiina kristlased käivad kõikjal neis kohtades, kuhu on maetud lääne misjonäre ja austavad neid mälestusjumalateenistusega. Yun kordab aina, et nii kui lääne misjonärid kannatasid ja surid evangeeliumi eest, peavad ka hiinlased olema valmis samaks et võidaks tuua valgust neile miljarditele inimestele, kes elavad pimedas Aasias.

Siinkohal on tähtis ära märkida, et hiinlastel ei ole üldsegi hea meel algatustest, mida on mõned lääne organisatsioonid teinud. Kahjuks mõned projektid on käivitatud vaid selleks, et mingi organisatsioon või kirik on tahtnud äratada tähelepanu. Selline tegevus ei too kasu Hiina kodukogudustele! Hoopis vastupidi. Paljud kodukoguduste juhid on teatanud, et selline suhtumine toob tihti ainult kahju ja on mõttetu.

Piibleid õigete kanalite kaudu

Üks näide kasutust tegevusest on see, kuidas lääne organisatsioonid koguvad raha Piiblite trükkimiseks Hiinas Kolme ise kiriku juhtimise all. Lääne organisatsioonid kinnitavad,

et kodukogudused nagu saaks oma osa nendest Piiblitest kindlasti kätte. Läänes ei olda teadlik sellest, et turvapolitsei kontrollib pingsalt Piiblite jagamist. Nad peavad täpset arvestust kuhu Piiblid liiguvad ja kes neid tellivad. Sellisel moel võib politsei hõlpsasti jälitada kodukoguduste kristlasi, kes võtavad piiblistaadetisi vastu.

Kui lääne eraisikud või organisatsioonid soovivad osaleda Hiina piiblitöös finantsiliselt, võtavad kodukogudused nende abi rõõmuga vastu, kui see kulgeb mööda vastavaid kanaleid.

“Ei” kirikule

-Läänemaailmas on palju kogudusi, kirikuid ja misjoniorganisatsioone, kellel on omad organisatsioonid Hiina jaoks, kommenteeris Yun.

Nende plaanid erinevad paljuski kodukoguduste eesmärkidest. Tänapäeval annab üsna suur hulk lääne kogudusi ja organisatsioone raha Hiina kristlaste toetamiseks, aga tihti on nende peamiseks mõjutajaks moodustuda oma rühmitus hiina kogudustest niioelda “haruosakond”.

Koostööd rõhutav taevaline mees lausus:

-Me ei soovi lääne kirikute ja nende järgijate vahelisi lahkheliseid!

Selle lausega mõtles ta kõiki kristlikke suundi.

Kirikuehitused oleksid tarbetud

Kodukogudused on välja kujunenud ja juhtimine meenutab suurel määral apostlite aegu. Hiinas ei kasutata raha kaunite kirikute ehitamiseks ja remontimiseks. Usklikud ei ole huvitatud sellisest rahaaugust.

Läänes kulub palju jõudu ehitusprojektidesse ja võlgade maksmisse. 2000 aasta jaanuaris Siinimi juhid tegid avalduse: “Me kohustame kohalikke kodukogudusi loobuma kirikuehitiste ehitamisest et võiks suunata kõik rahad evangeeliumitöösse ja Jumala nime kirkastamiseks.”

Nad lihtsalt järgivad Piiblist õpitud põhimõtet, et ehitised on kasulikud inimeste kogunemiseks, aga see on ka kõik. Kogudus ehitub elavatest kividest. Usklikud moodustavad Krisuse ihu.

-Mõned lääne usklikud tahaksid väga anda raha ehituste jaoks, nii et seda oleks võimalik siduda konkreetsele aadressile. Sellega nad tahavad rahuldust vaid iseendale, ütles Yun otse.

Kodukoguduste arusaamist mööda ei ole vahet sellel, kui suur hulk inimesi koguneb teatud hoonesse pühapäeval. Tõeline tähtsus on vaid sellel, kui palju inimesi saadetakse evangeliseerima maailma! Euroopa on juba täis suurepäraseid, tühje katedraale, kohtades kus on sihitud ehituste vajadustele. Möödunud sajandil Põhja- Ameerikasse ehitatud kaunid kirikud võivad jääda kõssitama tühjadena. Kui Hiina kogudused hakkasid liikmeid koguma ehitistesse, mille katuseid ja seinu ehivad ristid, oleks palju kergem valvata nende tegevuse üle. Nii nagu me oleme juba kuulnud, nõuab Hiina seadus, et kõik koguduse tegevused peavad toimuma ühel registreeritud aadressil. Vaimulikku tööd väljaspool seda aadressi peetakse kahtlaseks.

Koolitust saadakse vanglates

Pideva tagakiusu tõttu on kodukogudustes aastakümneid olnud teoloogilise õpetuse koha pealt vaikus. Sellele ei ole tahetud pöörata tähelepanu, kuna Hiinas on mõistetud tagakiusu ja kannatusi Jumala poolt lubatud osana usklike pühitsusest. Igaüks, kes tahab järgida Kristust, satub tagakiusu ohvriks. Selle “lubaduse” andis Jeesus oma jüngritele. Nii nad saavutavad küpsuse ja varustatakse Issanda töö jaoks.

Pilkega silmanurgas aga märgatava tõsidusega vastasid kodukogudused lõpuks, et kui tõusevad päevakorra teoloogilised arutlused, viitavad lääne pastorid eri piibli- või ülikoolidele. Teiselt poolt võivad hiinlased viidata sellele koolitusele, mille nad on saanud vanglas, kus alandused, peksmised ja teised piinamismeetodid on tavaline osa nende päevaprogrammist.

-Samal moel kui me võtsime vastu oma igapäevast toitu, võtsime me vastu samuti peksmisi, vastas Yun. Meid löid nii vangid kui ka vangivalvurid. Lasti lüüa isegi kõrgetel ametnikel kes tegid vanglatesse töövisiite.

Kuna Hiina kristlased tunnevad enda olevat võlgu evangeeliumile, on piinamised nende vaatevinklist üks viis maksta oma võlga. Kodukogudused ei ole enam vait tagakiusust ja survest, mida paljud on pidanud üle elama. Viimastel aastatel on Hiina kogudused pidanud hoolt selle eest, et läänes oldaks teadlikud olukordadest, kus nad peavad elama. Tänapäeval on saanud normaalseks viisiks teatada läänemaailmale kristlastest, keda on heidetud vanglasse või vajavad eestpalvet.

Inimõigused

Äsja kirjutasid mõned kodukoguduse juhid Hiina valitsusele kirja, milles nad palusid kogudustele heakskiitu ja lugupidamist. Ametnikud tõrjusid nende palve tagasi. Kristlaste tagakius ja häirimine on jätkunud vaibumatu väega. Viimasel aastakümnel on olnud rohkem usklikke vanglas kui kaheksakümnendatel. Vastupidi ootustele on kodukogudustele surve tugevnenud, mitte nõrgenenud.

Kodukoguduse juhid tunnevad end turvalisemalt, kui olukordadest teavitatakse läänemaailma. Nad ei viita inimõigustele et süüdistusi oleks võimalik protesteerida. Kodukoguduse arvates on lääne tugev inimõiguste ja demokraatia kaitse viinud peatähelepanu kõrvale kõige tähtsamast: sel viisil muutub tähtsaks inimene, mitte Jumal.

Hiina kristlaste maailm erineb tohutult meie omast siin läänes mitmel viisil. Nad ei taha et humanismi jõud valitseks koguduse üle. Lisaks kritiseerivad nad lääne himu materialismi, kirge omada paremaid elamistingimusi ja lisa meelelahutusi, milles tahetakse proovida kõike uut. Selline iseteeninduse mood viib tühjusesse, vaimulikku vaesusesse ja sinna, et kogudused jäävad rooli taga magama.

Yun teatab, et hiinlased tulevad veel Euroopasse ja Põhja- Ameerikasse äratama “kogudusi, kes on maganud juba pikka aega.”

Haiged paranevad

Meie jutt algas teismelisest poisist väikeses, tähtsusetus Hiina külas kultuurirevolutsiooni aegu. Juba noorena sai ta kutse minna evangelistiks läände ja lõunasse. Ta oli kuulekas ja aina kõikumatu hoolimata korduvatest vanglakaristustest, tagakiusust ja kannatustest. Kõige selle tulemusena on ta nimetatud juhtima tohutu suurt Jumala ettevõtmist Tema riigis. Me võime näha Jumala ustavust Yun'i elus. Mida Jumal on lubanud, selle on Ta ka täide viinud.

“Terasväravad” sõna laiemas mõttes on avanenud Yun'i ees üks teise järel. Alguses juhatas ema tema ja teised pere liikmed Kristuse juurde. Ema on nüüd üle 80 aasta vana ja veelgi tugev palvevõitleja². Lõpetame raamatu jutustusega sellest naisest, kellel on olnud tähtis koht poja ja Hiina kodukoguduste elus. Teda võiks nimetada võtmeisikuks tohutus äratuses, mis on kestnud nüüd juba kaksikümmend aastat. Selles tunnistuses on nii üleloomulikku väge kui ka imesid, mis kuulub Hiina kodukoguduste tegevusse tänapäevalgi.

Mõned aastad tagasi, kui Yun'i ema oli natuke üle 70-ne, tabas teda halvatus nii et ta kaotas teadvuse. Arstid proovisid igati tuua teda tagasi teadvusele, kuni lõpuks jõudsid selgusele, et ta olukord on lootusetu. Arstide otsuse kohaselt ema kunagi ei toibu, surm näis olevat vältimatu. Yun oli vanglas ega pääsenud ema vaatama. Ema tuli hetkeks teadvusele ja palus minijat viia teda haiglast koju, et ta võiks kodus surra.

Rühm usklikke kogunes koju palvetama ema eest, ja siis puudutas Jumal teda. Ta paranes ja hakkas ülistama Jumalat. Nüüd tahtis ta minna vanglasse poega vaatama. Külaskäigu ajal jutustas ta, et kui Jumal poleks teda parandanud, ei oleks Yun teda enam kunagi näinud, sest arstid olid kaotanud lootuse.

Mõne aasta möödudes, 1996 aasta septembris oli Yun just jutlustamas, kui talle helistati. Ema oli tabanud uus halvatushoog. Ta oli nüüd osaliselt halvatud. Halvatuse jäljed olid selgelt näha, ema näolihased olid inetult väändunud.

Yun läks haiglas kohe ema tuppa. Ema avas silmad ja ütles et tahab selga valgeid riideid, sest ta läheb kohtama Issandat. Külaskäigu ajal rääkis Jumal Yun'i südamesse, et haigus ei vii teda surma. Yun palvetas hardalt ema eest ajades haigust välja Jeesuse vägeva autoriteediga. Ema tundis kehast läbi voolavat suurt väge, nii et ta tõusis ja käis! Nägu oli saanud tagasi oma endise ilme täielikult.

1998 aasta suvel haigestus Yun'i ema lõpuks kolmandat korda raskelt. See juhtus pärast Yun'i tulekut Euroopasse. Kõik arvasid et seekord ema sureb. Perefond oli kaotanud lootuse. Emale osteti valmis kirst ja toodi koju. Pere valmistus lõpuks ja nad panid emale selga surnuriided.

Yun'i, kes oli olnud emale väga lähedane poeg läbi aastate, oli jutlustamas kaugel Shveitsis. Kui Yun kuulis uudist, helistas ta mobiililt emale. Keegi pere liikmetest vastas ja pani toru ema kõrva vastu.

Yun ütles ainult:

-Ema, kas sa kuuled? Jeesus armastab sind, ja Ta parandab sinu!

Kuuldes sõnu “Jeesus armastab sind” tõusis ema voodist, kõndis ringi ja lõpuks hakkas tantsima põrandal võidurõõmust. Veelkord oli Jumal andnud talle võidu haiguse ja surma üle. Hiina kodukogudusi järgivaid imesid on nii kui tähti taevas. Sellest raamatus on nendest vaid mõned. Kõige suurem ime ei ole see et haiged paranevad, vaid see kui miljonid patused võtavad vastu Päästja ja usuvad elavasse Jumalasse. Järgnevatel päevadel tulevad veel paljud

²Yun'i ema läks taevakoju 2000 aasta sügisel (toim. märkus).

teenima Meistrit sellel teel- lõunasse ja läände, kõikjale Aasias- kogu pika tee Jeruusalemmi välja.

Lõppsõna

Aasia on...

- maailma rahvarohkeim maailmaosa, kus elab üle kolme miljardi inimese (70% maailma elanikest).
- kogemas ennenägematut ärkamist ja Püha Vaimu liikumist.
- kutsumas läänemaailma kristlasi koostööle, mille eesmärgiks on saavutada maid, mis on täielikult või osaliselt olnud suletud misjonitööle. Aasias on kõige rohkem rahvusrühmi, kes ei ole kunagi kuulnud evangeeliumi rõõmusõnumit. Siia kuulub islamiste, hindusid, budiste ja hiinlasi.
- suurim vajaduste ja paljude võimaluste maailmaosa.

David Livingstone, suur Aafrika pioneer ja misjonär, ütles omal ajal: “Kui ei riskeeri, ei või ka midagi saavutada.” Selline on tõeliselt julge ja minekuvalmis inimene, keda Jumal on puudutanud.

